

[% v/v]

3,0

2,5

2,0

1,5

1,0

0,5

0

Admira
Fusion

Admira Fusion

SCIENTIFIC COMPENDIUM

Tartalomjegyzék

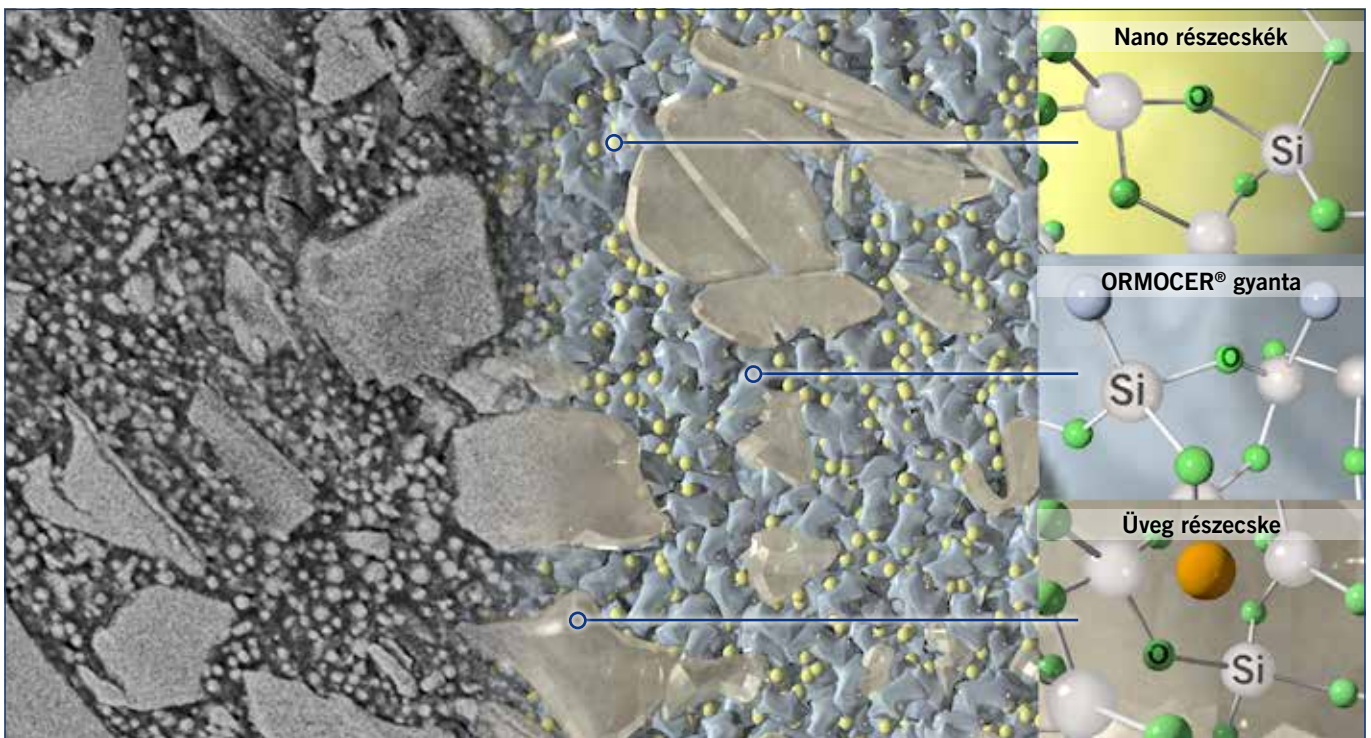
1. Bevezető	3
2. Technikai adatlap és indikációk	3
2.1. Technikai adatlap	4
2.2. Indikációk	5
3. Az Admira Fusion fizikai paraméterei és széli záródása	6
3.1. Zsugorodás	6
3.2. Zsugorodási stressz	7
3.3. Rugalmassági modulus	8
3.4. Hőtágulási együttható	9
4. Az Admira Fusion biokompatibilitása	10
4.1. In vitro citotoxikológiai vizsgálat	10
4.2. A rezin mátrix vizsgálata	11
4.2.1. Gázkromatográfia / nagy teljesítményű folyadékkromatográfia	12
5. Az Admira Fusion fizikai paraméterei: szilárdság	14
5.1. 3-pontos hajlíthatóság	14
5.2. 3-pontos termociklusos hajlíthatóság	15
5.3. Nyomószilárdság	16
5.4. Élszilárdság	17
5.5. Adhézió értéke a dentinen	18
5.6. Adhézió értéke a zománcon és a dentinen	19
6. Az Admira Fusion felszínére vonatkozó fizikai paraméterei	20
6.1. Felületi keménység	20
7. Fizikai paraméterek: az Admira Fusion viselkedése vizes környezetben	21
7.1. Vízoldékonyság	21
7.2. Vízfelvétel	22
8. Az Admira Fusion kezelhetősége	23
8.1. Fotopolimerizációs idő	23
8.2. A környezeti fényvel szembeni ellenállás	23
8.3. Radiopacitás	24
9. Klinikai tanulmány	25
9.1. Klinikai eredmények: II. osztályú restauráció 6 hónap után	25
10. Irodalomjegyzék	29

AdheSE, Ceram X Mono, Clearfil SE Bond, Estelite Σ Quick, Filtek Supreme XTE, Filtek Z250, Filtek Z350, Herculite XRV Ultra, Kalore, N'Durance, Optibond All-in-one, Premise, Scotchbond Universal, Spectrum TPH³, Synergy D6, Tetric EvoCeram, Venus Diamond és a Vitrebond nem a VOCO GmbH bejegyzett márkanevei.

1. Bevezető

Az Admira Fusion a világ első tisztán kerámia alapú helyreállító anyaga. Két kiemelkedő újítást egyesít magában: a nanohibrid technológiát és az ORMOCER® technológiát. Az anyag további jellemzői a nagyon alacsony polimerizációs zsugorodás és az alacsony zsugorodási stressz, a magas biokompatibilitás, amely annak köszönhető, hogy az Admira Fusion kémiai alapja a szilícium-oxid nem csak a töltőanyagokat tekintve (nano és üveg kerámia töltőanyag-részecskék) hanem a gyanta mátrixban is. Ez az innovatív "tisztá szilikát technológia" teszi az Admira Fusiont tisztán kerámia alapú helyreállító anyaggá a kiváló minőségű fogpótlások készítéséhez az anterior és a posterior régiókban egyaránt. Az alábbi képen az Admira Fusion mátrix látható. A transzmissziós elektron-

mikroszkópos kép az Admira Fusion egyes komponenseinek lenyűgöző részleteit mutatja. Az üvegkerámia részecskék és a nanorészecskék (a képen világosszürke) szilárdan beágyazódnak az ORMOCER® rezinmátrixba (sötétszürke). A sematikus ábrázolás a kép jobb oldalán kiemeli a komponensek hasonlóságát, a kémiai alap ugyanis minden esetben a szilícium-oxid. Egy másik fontos tényező az, hogy az Admira Fusion egy sima, nem ragadós anyag, amely könnyen használható, és új mércét állít fel mind a kezelhetőség, mind a zsugorodás és a stabilitás terén. A könnyen magas fényűre polírozhatóság, valamint a magas felületi keménység és a nagy színtabilitás a garanciája a tartósságnak és az esztétikának.

A tisztá szilikát technológia illusztrációja

Balra: TEM felvétel, az Admira Fusion 20.000-szeres nagyításban. (Behrend 2014).
Jobbra: a TEM kép sematikus rajza a kommentárokkal

Ez a Tudományos összefoglaló tájékoztatást ad az Admira Fusion műszaki tulajdonságairól. A tanulmány bemutatja az Admira Fusion széli záródására, biokompatibilitására,

szilárdságára, a felszín minőségére, a nedves környezetben viselkedés és a kezelhetőségre vonatkozó tulajdonságait, és részletesen összehasonlítja a piacvezető tömőanyagokkal.

2. Technikai adatlap és indikációk

2.1. Technikai adatlap

Admira Fusion		
Töltöttség	84,0 tömeg %	DIN 51081
Polimerizációs zsugorodás	1,25 térfogat %	Watts és társai alapján
Zsugorodási stressz	3,71 MPa	Watts és társai alapján
3-pontos hajlíthatóság	132 MPa	ISO 4049
Rugalmassági modulus	9,8 GPa	ISO 4049: 1988
Nyomószilárdság	307 MPa	ISO 9917 alapján
Felületi keménység	141,3 MHV	Rostocki Egyetem, Németország
Élészilárdság	171,9 N	Manchesteri Egyetem, Egyesült Királyság
Radiopacitás	305 %Al	ISO 4049
Környezeti fényvel szembeni ellenállás	198 s	ISO 4049
Vízfelvétel	13,4 µg / mm ³	ISO 4049
Vízoldékonyság	≤ 0,1 µg / mm ³	ISO 4049
Hőtágulási együttható (α)	40,3*10 ⁻⁶ / K	Fraunhofer Intézet Würzburg, Németország
Kötési mélység	2,7 mm	ISO 4049
Tapadószilárdság a zománchoz (Futurabond M+ alkalmazásával: önsavazó módban)	30,0 MPa	São José dos Campos Egyetem, Brazília
Tapadószilárdság a dentinhez (Futurabond M+ alkalmazásával: önsavazó módban)	23,8 MPa	São José dos Campos Egyetem, Brazília

2.2. Indikációk

Tömés I - V. osztályig

I. és II. osztályú kavitások bázis-rétegeként

Traumásan sérült frontfogak rekonstrukciója

Elszíneződött frontfogak

Forma és színkorrekció az esztétikai hatás javítására

Meglazult fogak megerősítése, sínezés

Héjak javítása, kisebb zománcdefektusok és ideiglenes C&B-anyagok javítása

Kiterjesztett barázdazárás

Tejfogak tömése

Csonkfelépítés

Kompozit inlay-k

3. Az Admira® Fusion fizikai paramétereit és széli záródása

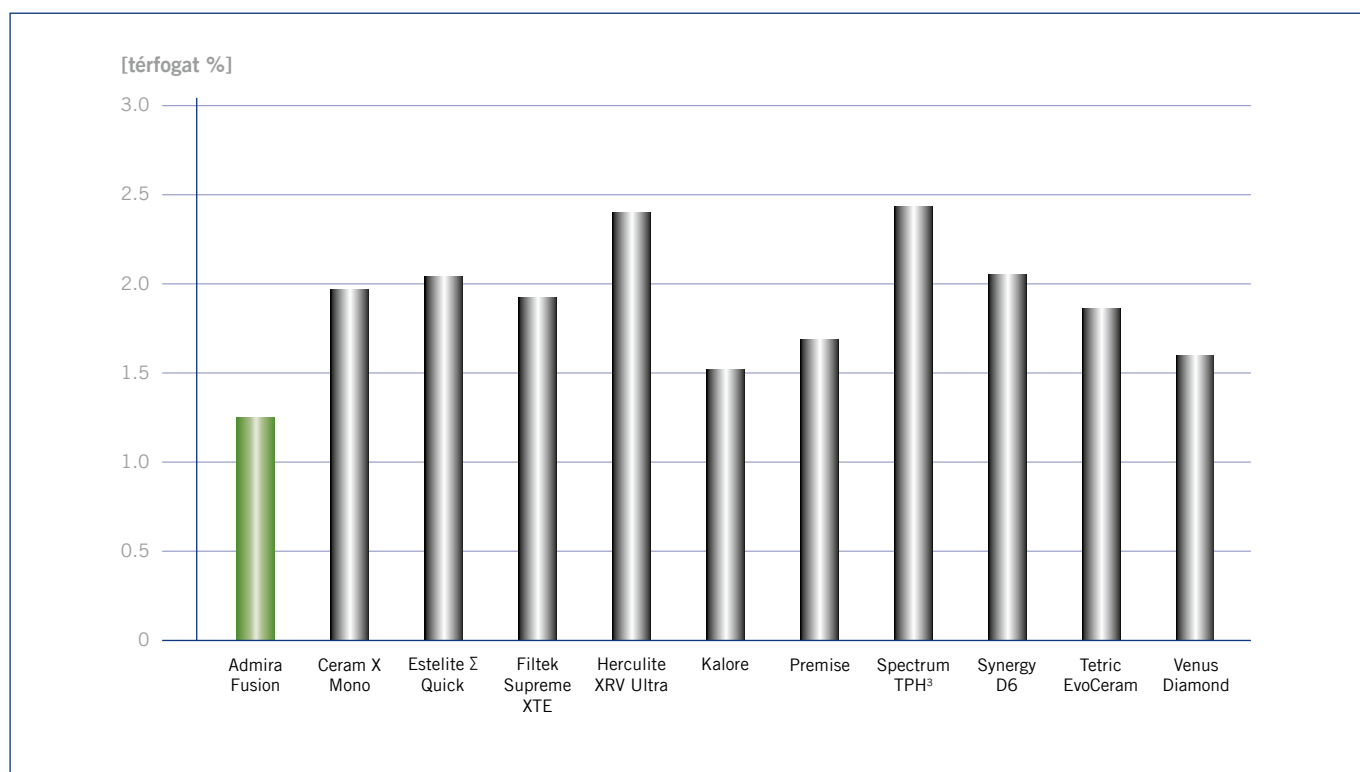
3.1. Zsugorodás

Mérési eljárás

A térfogati zsugorodást a polimerizáció során határoztuk meg összehangban a Prof. Watts (Manchester Egyetem) által leírt ragasztott-lemez módszerrel.^[1-3] A helyreállító anyag kb. 8 mm átmérőjű és kb. 1 mm vastagságú korong alakú teszt mintáját összesen 40 másodpercig fotopolimerizáltuk (Celalux 2, lágyindítás, VOCO). A fotopolimerizáció elejétől kezdve a polimerizációs zsugorodás egy a szemközti oldalon elhelyezett érzékelővel került rögzítésre (felső felület) 30 perces időtartamig.

Eredmények

A mindössze 1,25 térfogat %-os értékkel az Admira Fusion a legalacsonyabb térfogat zsugorodású anyag összehasonlítva a többi vizsgált restaurációs anyagokkal szemben.

A különböző restaurációs anyagok térfogat zsugorodása a fotopolimerizáció alatt (VOCO 2014).

Irodalom

[1] Kim and Watts, 2004.

[2] Watts and Cash, 1991.

[3] Watts and Marouf, 2000.

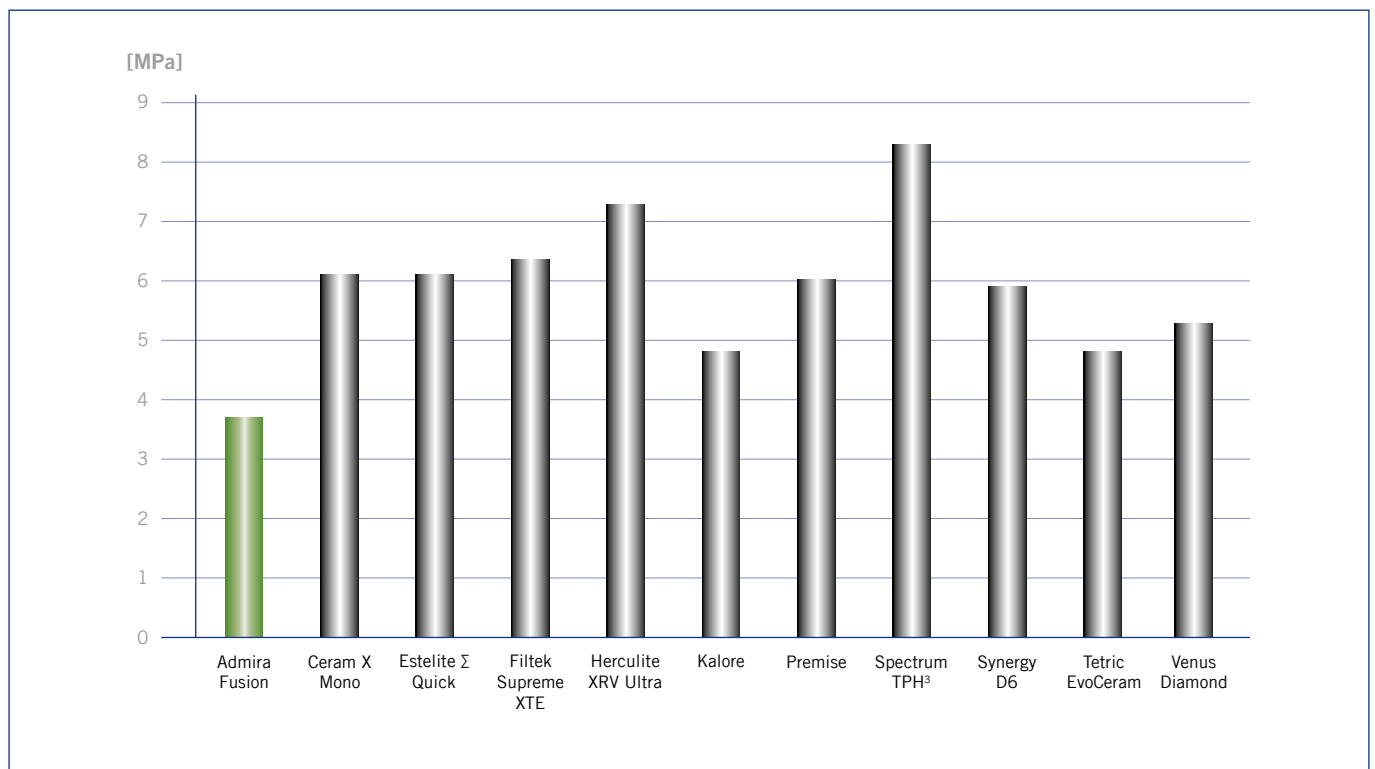
3.2. Zsugorodási stressz

Mérési eljárás

A kötést követő zsugorodási stresszt a Prof. Watts (Manchester Egyetem) által leírt "BIOMAN" módszer szerint határoztuk meg.^[1-2] A módszer során egy 8 mm átmérőjű, 0,75 mm magasságú hengeres mintát, egy rögzített üveglapon keresztül alulról polimerizáltunk 40 másodpercig. A gyanta alapú helyreállító anyag felső felületéhez egy acél henger csatlakozik a mérőkészülékkel, homokfúvással előre érdesítve. A csatlakoztatott hengerre kifejtett erő rögzítésre kerül 30 percig, majd a kapott polimerizációs stressz értékét kiszámítják a tömőanyagokra vonatkozóan.

Eredmények

A zsugorodási stressz 6 MPa körüli értékeket mutattak a tesztelt anyagok többségénél. Az összes itt tesztelt tömőanyaggal szemben az Admira Fusion mutatta a legalacsonyabb zsugorodási stresszt, amely mindössze 3,7 MPa volt.

A zsugorodási stressz mértéke [MPa] a tesztelt tömőanyagoknál (VOCO 2014).

Irodalom

[1] Watts and Satterthwaite, 2008.

[2] Watts et al., 2003.

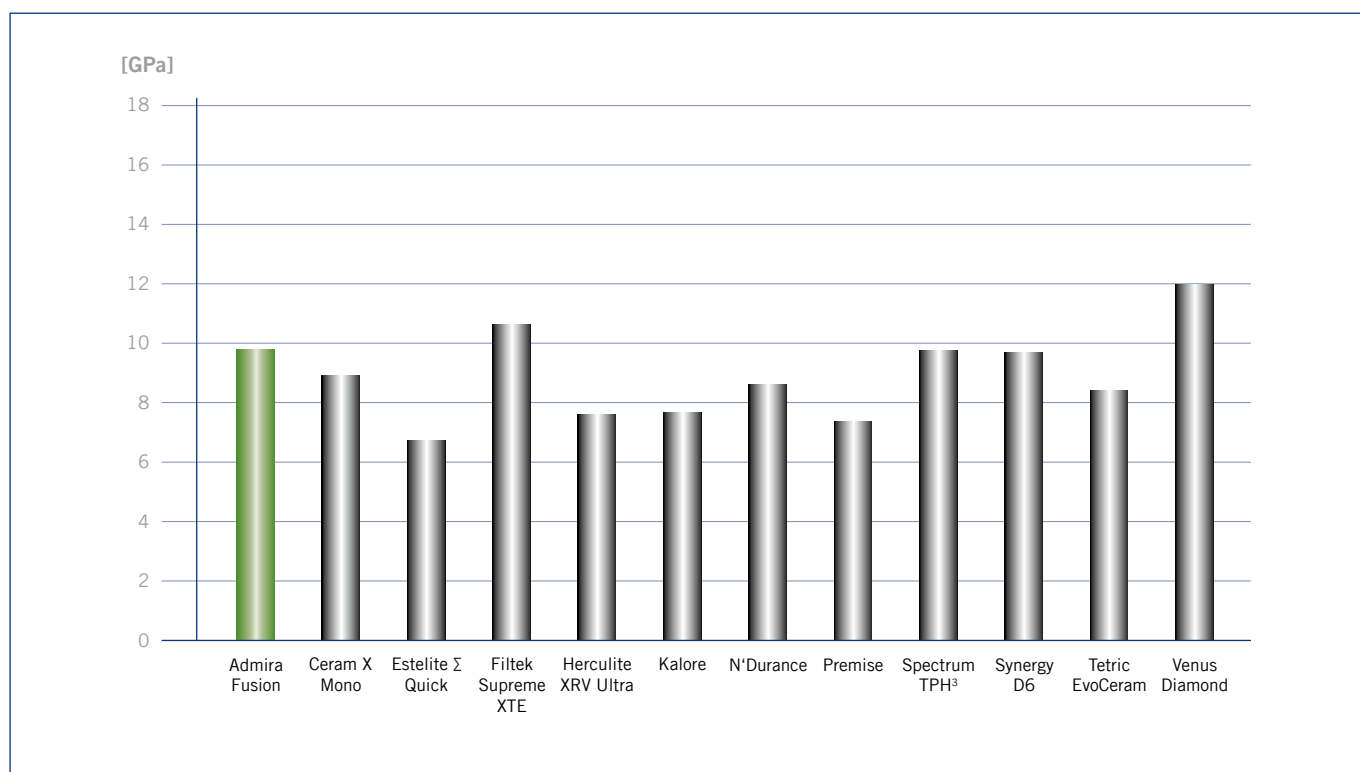
3.3. Rugalmassági modulus

Mérési eljárás

A rugalmassági moduluszt a 3-pontos hajlíthatóság mérésével számítottuk ki, a gradiens értékét a hajlítási szilárdásgot leíró görbe alatti terület lineáris tartományával jellemezzük.^[1]

Eredmények

Az Admira Fusion rugalmassági modulusza 9,8 GPa, amellyel a felső középmezőnyben helyezkedik el, amint az az összehasonlításban itt látható.

A különböző restaurációs anyagok rugalmassági modulusza [GPa] (VOCO 2014).

Irodalom

[1] Ilie, 2004.

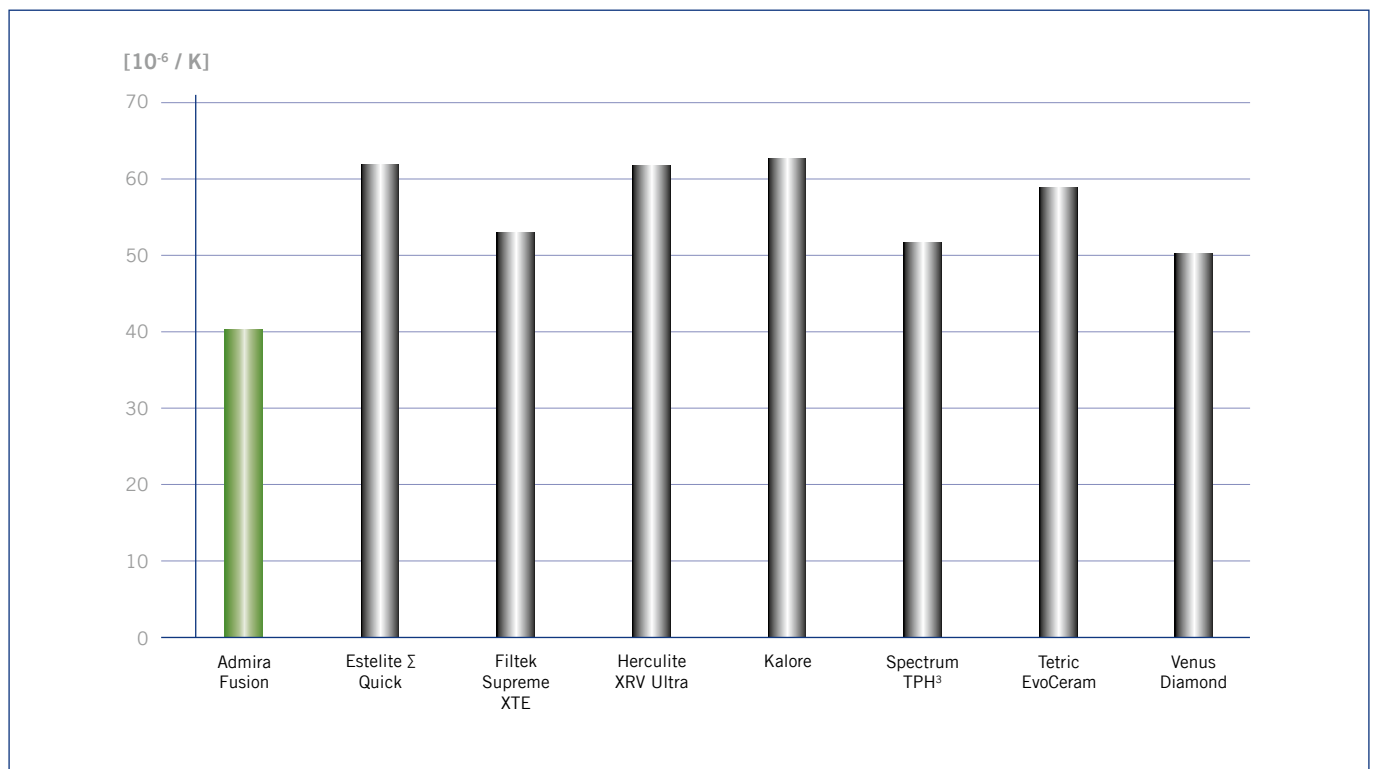
3.4. Hőtágulási együttható

Mérési eljárás

A méréshez használt próbatesteket $2 \times 2 \times 30$ mm preparáltuk a hőtágulási együttható α méréséhez. A lineáris tágulást ezen a mintán határozzuk meg, amely egy dilatométerhez van csatlakoztatva, a mérési sor $25\text{ °C} - 50\text{ °C}$, a fűtési sebesség 1 Kelvin / perc .^[1]

Eredmények

A dentin és zománc hőtágulási együtthatója α az irodalomban $10,59 \cdot 10^{-6} / \text{K}$ és $16,96 \cdot 10^{-6} / \text{K}$ értékekkel szerepelnek.^[2] Az Admira Fusion nem tud pontosan megfelelni ezeknek az értékeknek, de követi a természetes fogak kemény fogszövetének tágulását és összehúzódását, és lényegesen jobb értékeket mutat, mint a többi tesztelt anyag. Ezzel minimálisra csökkentve a pótlások szélein a hőtágulás miatt jelentkező stresszt.

A vizsgált tömőanyagok hőtágulási együtthatója α (Fraunhofer Institute, ISC, Würzburg, Németország, 2014).

Irodalom

[1] Wolter, 2014.

[2] Xu et al., 1989.

4. Az Admira® Fusion biokompatibilitása

4.1. In vitro citotoxikológiai vizsgálat

Mérési eljárás^[1]

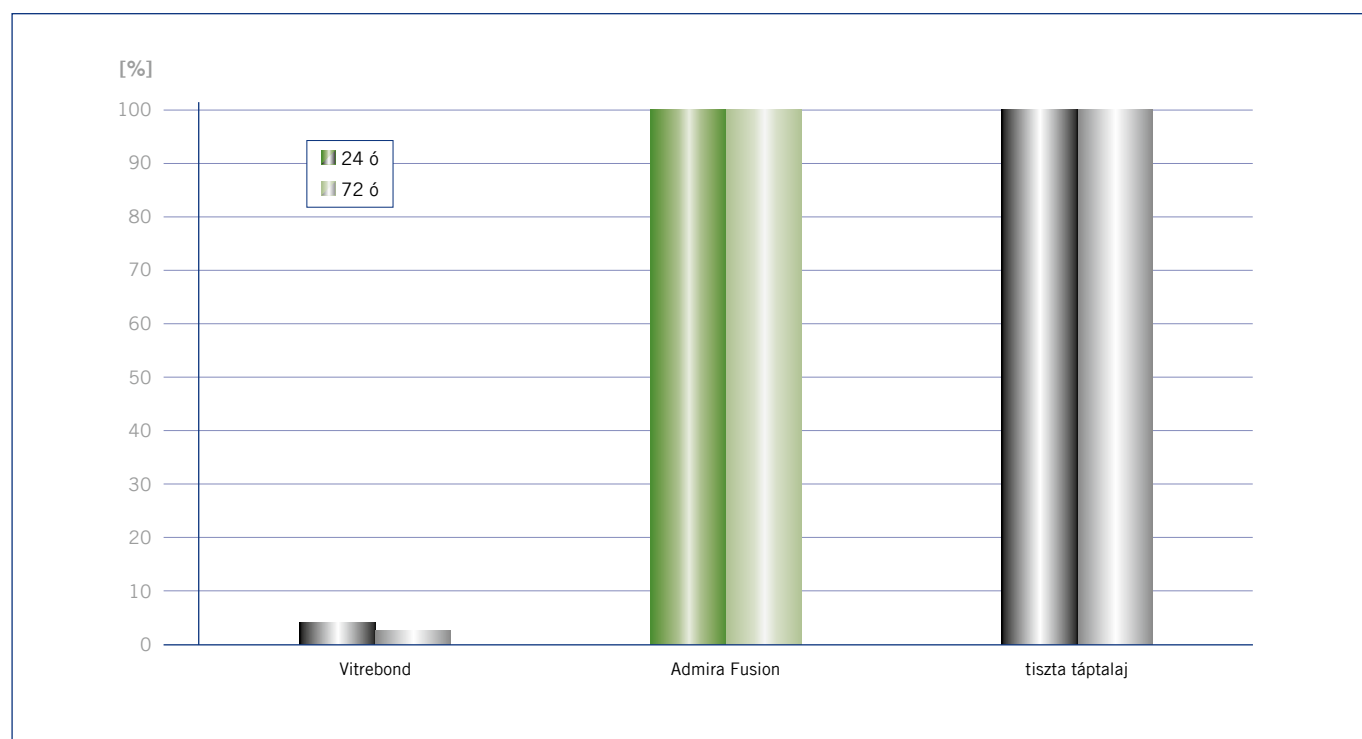
A Dr. Leyhausen által a Hannoveri Orvosi Egyetemen elvégzett in vitro citotoxikológiai vizsgálat. Az in vitro citotoxicitási vizsgálat során sejtenyészeteken vizsgáltuk meg a Vitrebond (3M ESPE) és az Admira Fusion gyanta kivonatait és egy tiszta táptalajt az összehasonlítás végett.

Eredmények

Az in vitro citotoxicitási vizsgálat során számolt sejt növekedés az Admira Fusion esetén 100 %. Ez alapján az Admira Fusion kiváló biokompatibilitással jellemezhető.^[2]

Citotoxicitási skála^[3]

Skála	Sejtszaporodás [%] (a kontroll csop. arányában)	Értelmezés
0	100 - 81	nem citotoxikus
1	80 - 71	kissé citotoxikus
2	70 - 61	mérsékeltlen citotoxikus
3	60 - 0	erősen citotoxikus

Az Admira Fusion in vitro citotoxikológiai vizsgálata, tiszta táptalaj, Vitrebond (3M ESPE) (Leyhausen, 2015).

Irodalom

[1] Leyhausen, 1998.

[2] Leyhausen, 2015.

[3] DIN EN ISO 10993-5.

4.2. A rezin mátrix vizsgálata

A fényrekötő tömőanyagok egy az erre alkalmas fotopolimerizációs lámpa fényére kötnek meg. Ez indukálja a polimerizációs reakciót, az elreagálás aránya az ilyen típusú reakciókra jellemzően maximum 70 %. Az el nem reagált monomerek aránya a megkötött kompozitban az alkalmazott monomerek típusától függ. Általánosan érvényes, az a szabály, hogy minél több térhálósító egységgel rendelkezik a monomer, annál kisebb a valószínűsége, hogy a polimerizáció után el nem reagált

monomer marad. Annak a módja, hogy csökkenteni lehessen az el nem reagált monomerek arányát, vagy még jobb, hogy egyenesen ki lehessen zárni a lekötetlen monomerek jelenlétét a megkötött kompozitban az, hogy sok térhálósító egységet alkalmazzanak a monomerek felszínén. Analitikai módszereket, mint például a gázkromatográfiát és a nagy teljesítményű folyadékkromatográfiát lehet használni a reagálatlan monomerek kimutatására.

4.2.1. Gázkromatográfia / nagy teljesítményű folyadékkromatográfia

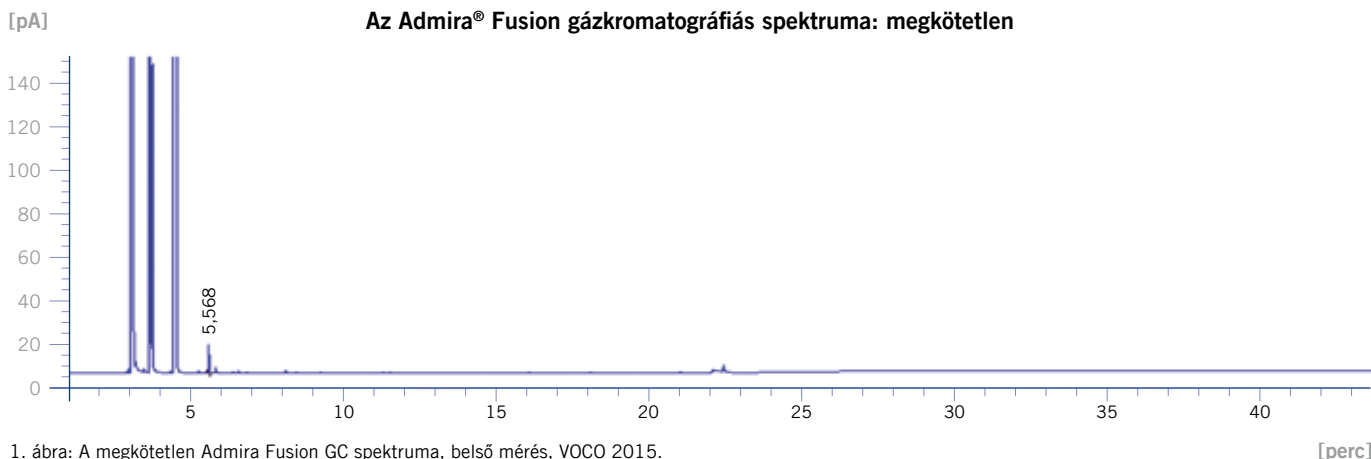
Mérési eljárás^{[1][2]}

Egy még polimerizálás előtti és egy már megkötött mintát egy éjszakán át tároltunk 37 °C-on etanol oldatban (10 ml). A mintákat kivettük ezekből a folyadékokból és a gyanta mátrixot egyes komponenseire bontottuk a gázkromatográfia (GC) és nagy teljesítményű folyadékkromatográfia (HPLC) alkalmazásával. A gázkromatográfia a viszonylag kis méretű, és kis molekulatömegű gyanta monomerek kimutatására használható, míg a viszonylag nagy méretű és nagy molekulatömegű gyanta monomerek kimutatására a nagy teljesítményű folyadékkromatográfiát alkalmaztuk.

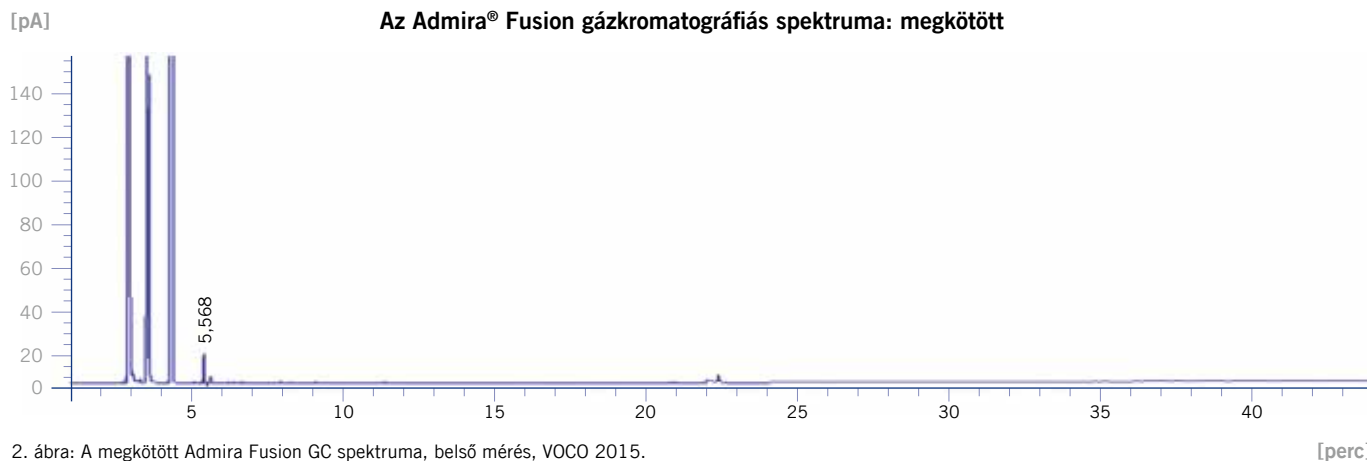
Eredmények^[3]

A gázkromatográfiás spektrum az 1. ábrán világosan kimutatja hogy nincsenek alacsony molekulatömegű metakrilát monomerek a megkötetlen Admira Fusion-ban. Az első négy mérési jel, 0 és 5,5 perc között annak tulajdonítható, hogy

eluátumot használtunk. Ezen túlmenően azt, hogy miért nem konvencionális metakrilát monomert használunk, megerősíti a már megkötött Admira Fusion vizsgálati mintájának újabb elemzése (lásd 2. ábra). Hagyományos monomereket, mint például a Bis-GMA, TEGDMA, GlyDMA és HEMA lehet detektálni ezzel a mérési módszerrel, ahogyan az a helyzet példaként a hagyományos kompozit összehasonlító spektrumán látható a 3. és 4. ábrákon. Ebben az esetben, a hagyományos metakrilát monomereket lehet kimutatni mind a polimerizálatlan, mind pedig a polimerizált kompozit mintákban. A kompozit polimerizációja jelentősen csökkenti a reagálatlan, szabadon hozzáférhető monomerek koncentrációját, amint az látható, lényegesen alacsonyabb jeleket fedezhetünk fel a spektrumban (4. ábra). A hagyományos monomerek többek között a következő jelzésként mutatkoznak meg: Bis-GMA 42,5 percnél, GlyDMA, 14,2 percnél, és HEMA, 9,2 percnél.

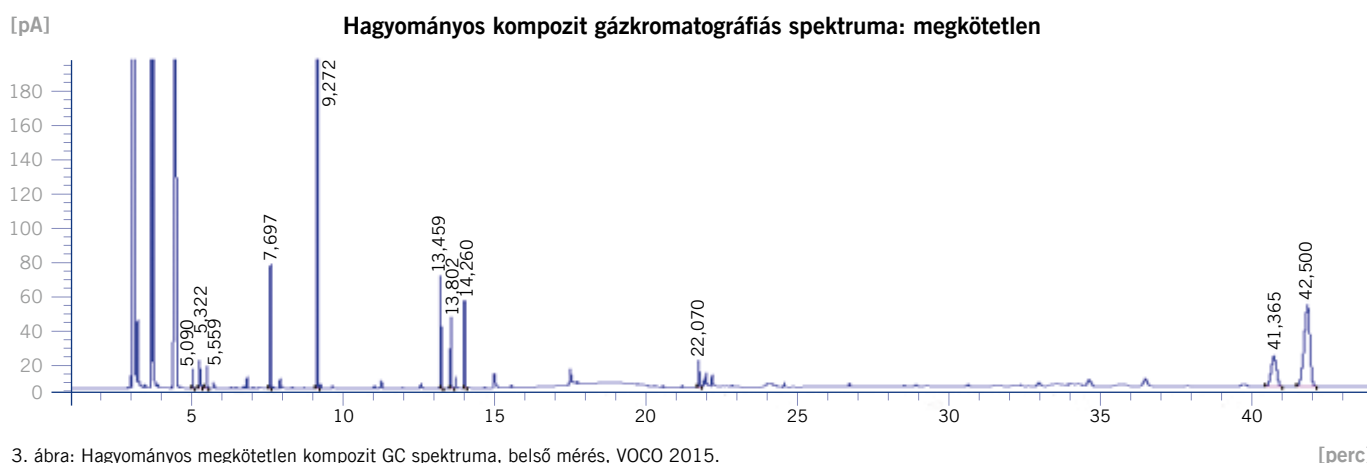

[perc]

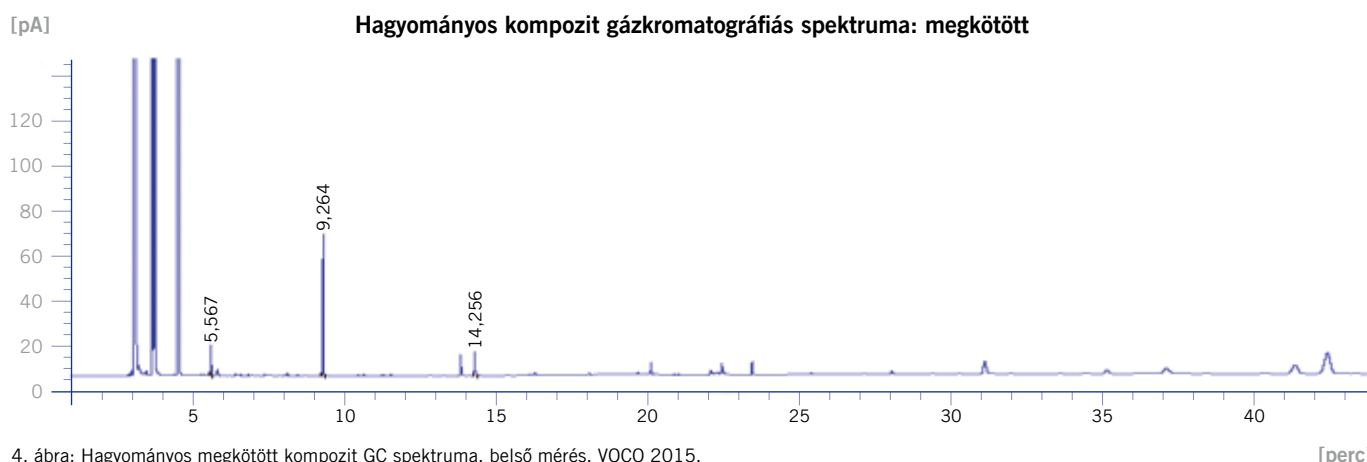
2. ábra: A megkötött Admira Fusion GC spektruma, belső mérés, VOCCO 2015.

[perc]

3. ábra: Hagományos megkötetlen kompozit GC spektruma, belső mérés, VOCCO 2015.

[perc]

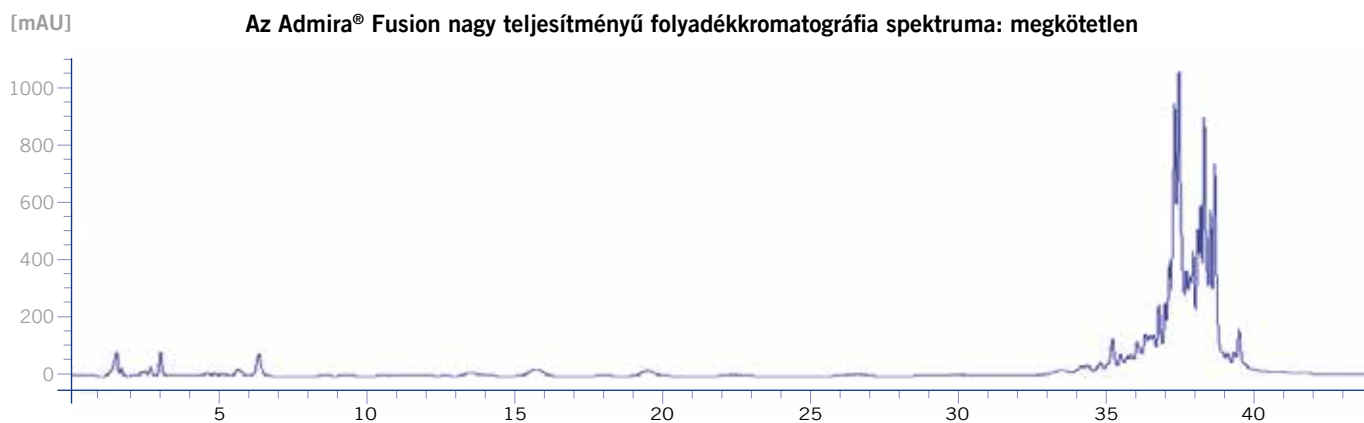

4. ábra: Hagományos megkötött kompozit GC spektruma, belső mérés, VOCCO 2015.

[perc]

A nagy teljesítményű folyadékkromatográfia lehetővé teszi az anyagok alkotóelemeinek elkülönítését, amikor az egyes komponensek sokkal nagyobbak és nehezebbek, mint amelyeket a gázkromatográfiai módszer alkalmazásával az imént elemeztünk. Az 5. ábra szemlélteti azt, ahogy a megkötetlen Admira Fusion ORMOCER® gyanta mátrixában a monomereket ki lehet mutatni. Ez különösen jól megnyilvánul a 34. és 40. perc között. Ezek nagy, pre-kondenzált molekulák szövet-

len mátrixban, amelyek funkcionális metakrilát csoportokat tartalmaznak. A következőkben a megkötött Admira Fusion tesztelését végeztük el újra, hogy meghatározzuk, hogy ezek a monomerek kimoshatóak-e az ORMOCER® gyanta mátrixból. A 6. ábra világosan mutatja, hogy reagálatlan monomerek nem detektálhatók. Ez a multifunkcionális ORMOCER® gyanta komponensek használatán alapszik, amely lehetővé teszi a hatékony térhálósodást a polimerben.

5. ábra: A megkötetlen Admira Fusion HPLC spektruma, belső mérés, VOCO 2015.

[perc]

6. ábra: A megkötött Admira Fusion HPLC spektruma, belső mérés, VOCO 2015.

[perc]

Irodalom

- [1] Kolb, 2003.
- [2] Meyer, 2009.
- [3] R&D VOCO GmbH, 2015.

5. Az Admira® Fusion fizikai paramétere: szilárdság

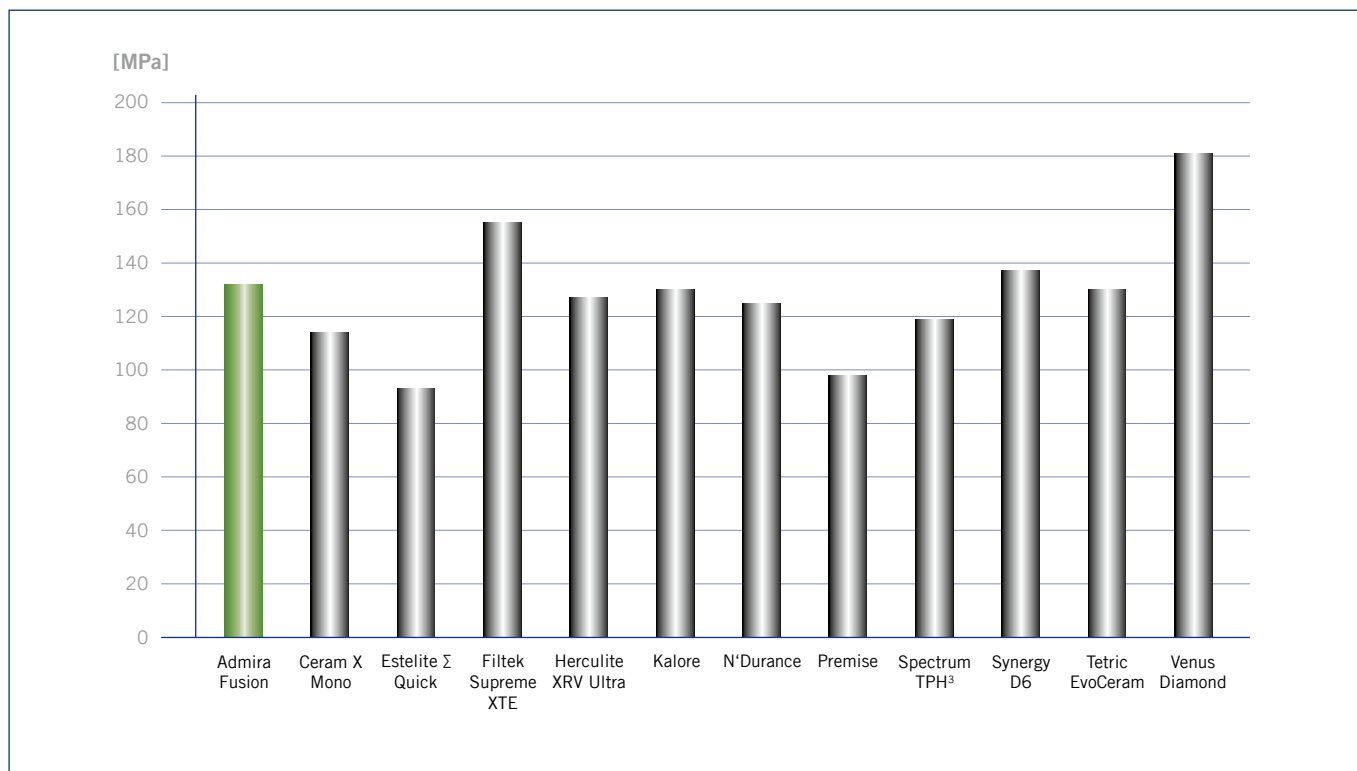
5.1. 3-pontos hajlíthatóság

Mérési eljárás

A 3-pontos hajlíthatóság mérési eljárás meghatározását az ISO 4049 írja le.^[1] Összhangban a standarddal 2 × 2 × 25 mm – es méretű próbatesteket készítettünk és összesen 0,75 ± 0,25 mm / perc erő tesztnek vetettük alá. A próbatesteket két rúdra fektettük, míg az alkalmazott erő felülről egy harmadik rúdon keresztül hatott a próbatest közepére. A hajlítósilárdság az az érték, amelynél a vizsgálati minta eltörik. Az ISO szabvány a minimális értéket 80 MPa-ban határozza meg a fényre kötő, kompozit alapú tömőanyagok esetében.

Eredmények

Az Admira Fusion hajlítósilárdsága 132 MPa. Érdekes összehasonlítani ezt az eredményt a dentin szakirodalom szerinti 165,6 MPa hajlítósilárdságával.^[2]

A tesztelt restaurációs anyagok 3-pontos hajlíthatósága [MPa] (VOCO 2014).

Irodalom

[1] ISO 4049, Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

[2] Jameson et al., 1993.

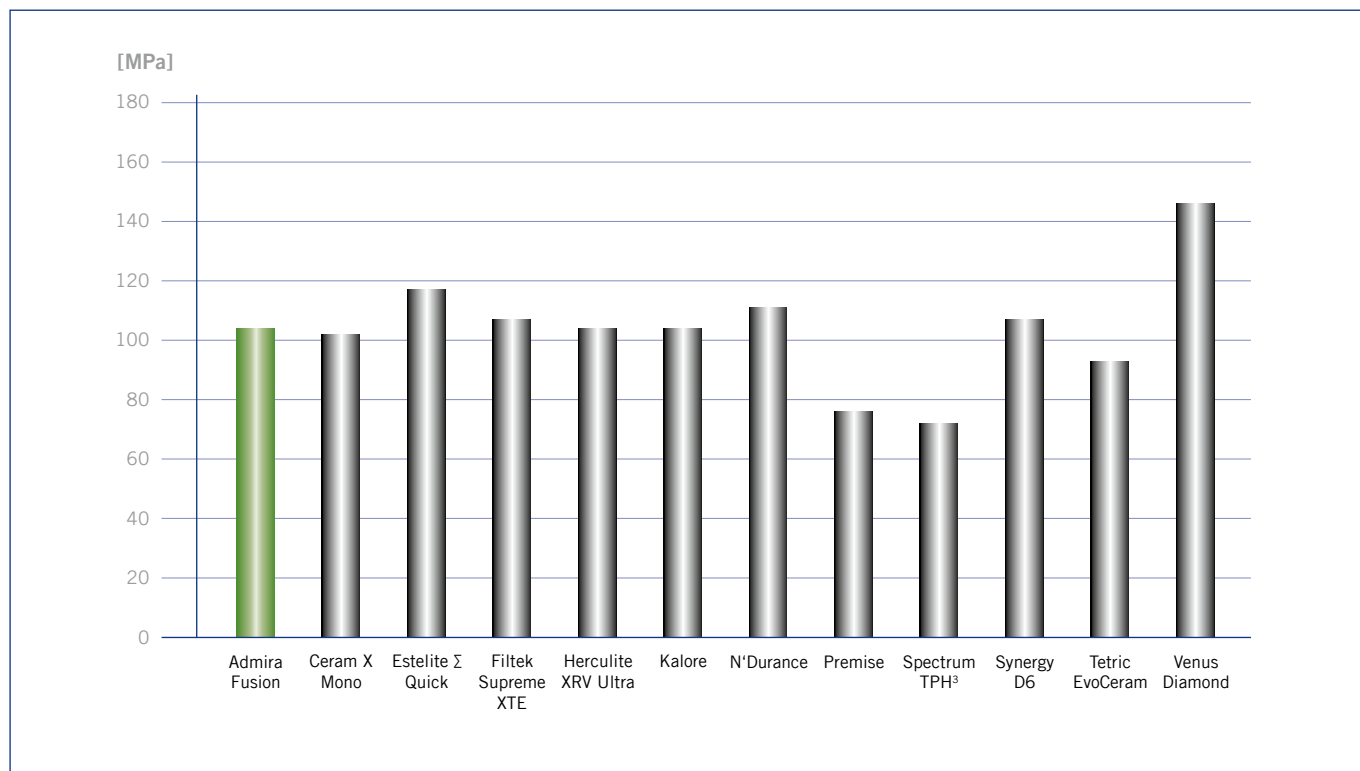
5.2. 3-pontos termociklusos hajlíthatóság

Mérési eljárás

Az anyagokat egy termociklusos folyamat néven ismert vizsgálatnak vetik alá, hogy szimulálni lehessen a természetes öregedési folyamatot. Ebben az eljárásban, a vizsgálati példányokat felváltva melegítjük 55 °C-ra és lehűtjük, 5 °C hőmérsékletre vizes közegben. Ezt a ciklust 3000 alkalommal ismétljük meg összesen ebben a mérési tesztben. A 3-pontos hajlítási szilárdságot ezután az 5.1. pontban leírtak szerint határoztuk meg.^[1]

Eredmények

Amint az várható volt, a hajlíthatóság mért értékei némileg alacsonyabbak lettek a termociklusos mérés után, mint a mesterséges öregedés előtt. Összehasonlítva a kezdeti értékkel (termociklusos előtti), az Admira Fusion még mindig nagyon jó 3-pontos hajlítási szilárdságot mutat: 104 MPa.

A tesztelt restaurációs anyagok 3-pontos termociklusos hajlíthatósága [MPa] (VOCO 2014).

Irodalom

[1] ISO 4049, Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

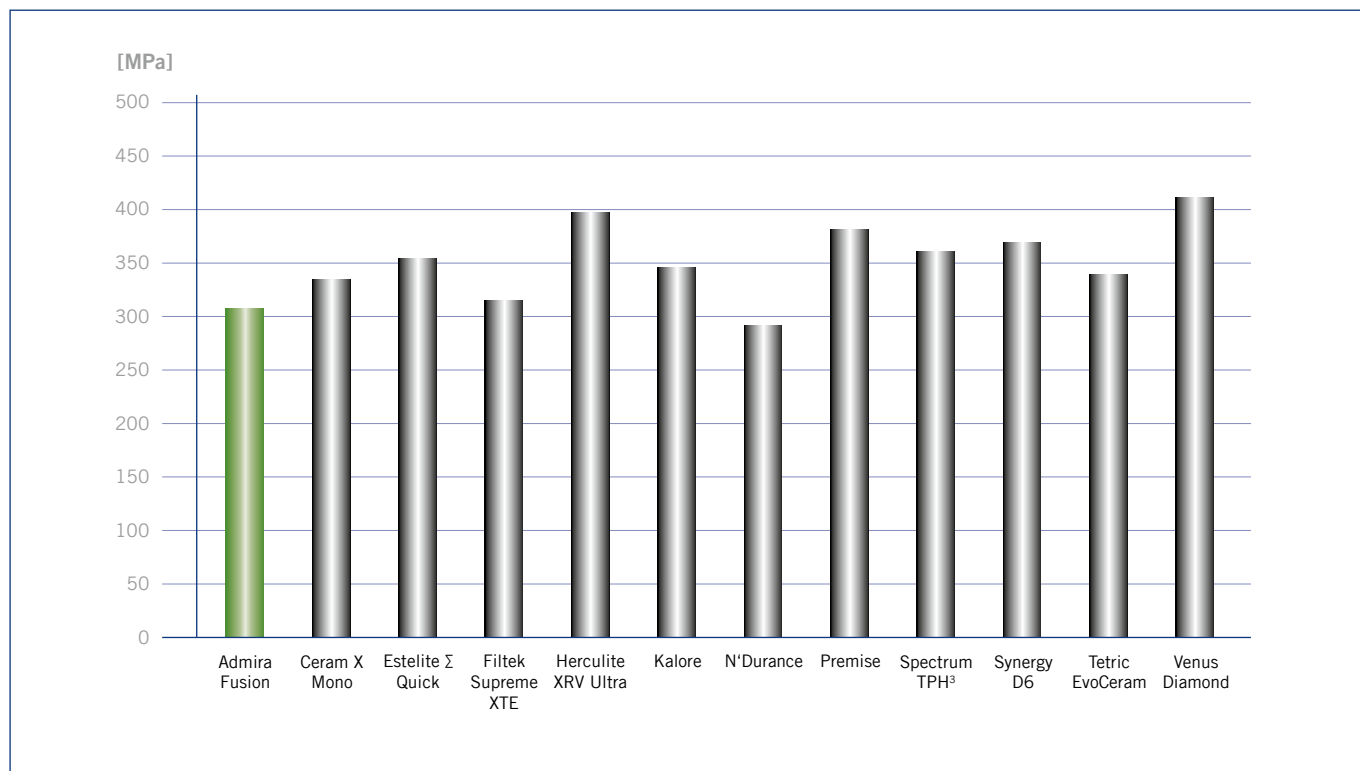
5.3. Nyomószilárdság

Mérési eljárás

A nyomószilárdságot a cementek tesztelésére az ISO 9917 – ben leírt eljárással azonos módon mértük.^[1] Ennek az elvégzéséhez egy 6 mm magasságú és 3 mm átmérőjű hengert készítettünk. A próbatestet ezután 50 ± 16 N / perc erőnek vetettük alá, amíg az az alkalmazott terhelés alatt össze nem tört. Az a terhelés, amely alatt a vizsgált minta eltört a nyomószilárdság.

Eredmények

Ebben a tesztben az Admira Fusion megjelenített nyomószilárdsága 307 MPa, hasonló a dentinéhez (297 MPa).^[2]

A tesztelt restaurációs anyagok nyomószilárdsága [MPa] (VOCO 2014).

Irodalom

[1] ISO 9917, Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

[2] Craig and Peyton, 1958.

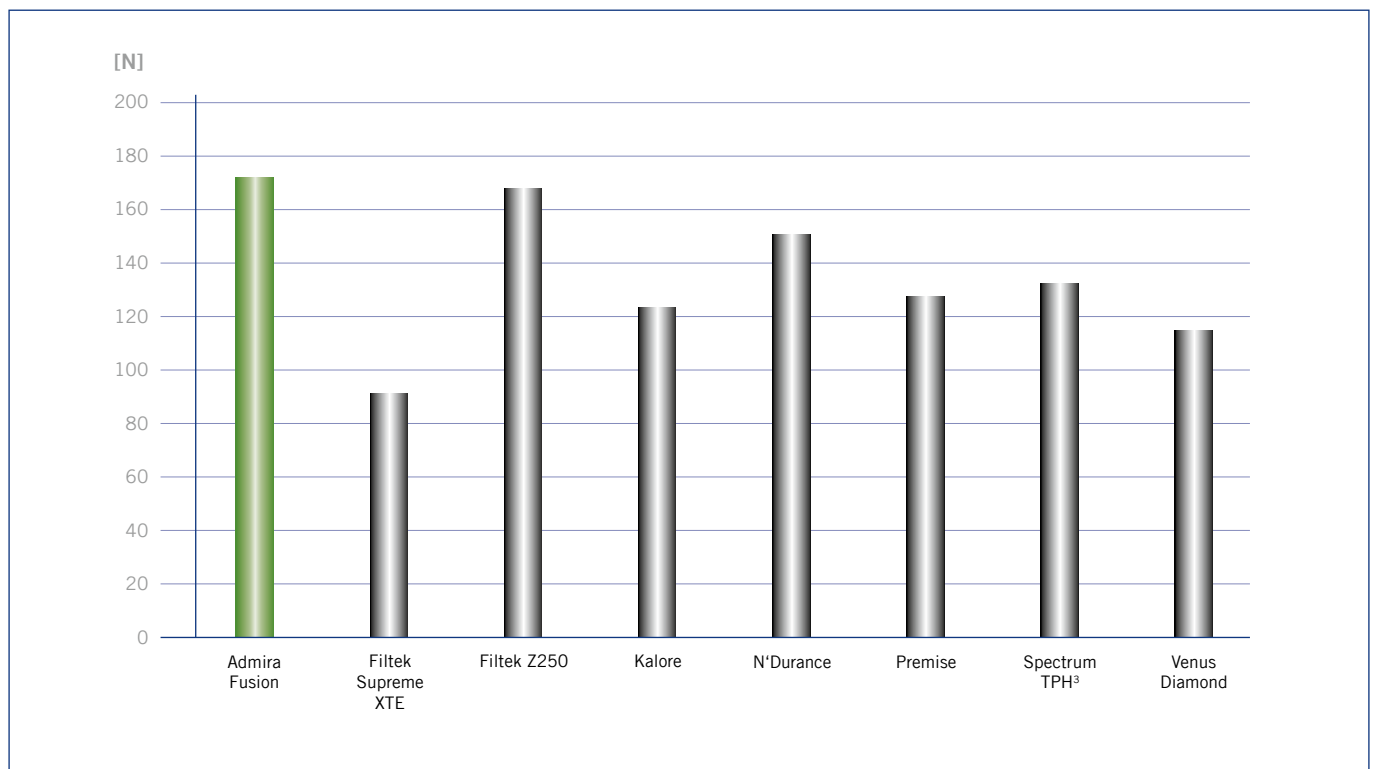
5.4. Élszilárdság

Mérési eljárás^[1]

Az élszilárdságot egy speciális mérési eszközzel határoztuk meg (CK10, Mérnöki Rendszerek), Manchesteri Egyetem.^[2] Az elkészített vizsgálati példányok átmérője 12 mm, magassága 2,5 mm, majd 7 napon át 37 °C-os vízben tároltuk azokat. Nyomást alkalmazva egy 0,5 mm-es gyémánt hegyre, a vizsgálati példány élét 1 mm / perc sebességgel forgácsoltuk. A forgácsolás és a teljes törés hibaként került rögzítésre egy akusztikus érzékelő alkalmazásával.

Eredmények

Az Admira Fusion élszilárdsága 171,9 N volt, a legjobb értéket produkálta a vizsgálat során.

A különböző tömőanyagok élszilárdsága [N], (Watts 2014).

Irodalom

[1] Watts and Silikas, 2008.

[2] Watts and Silikas, 2014.

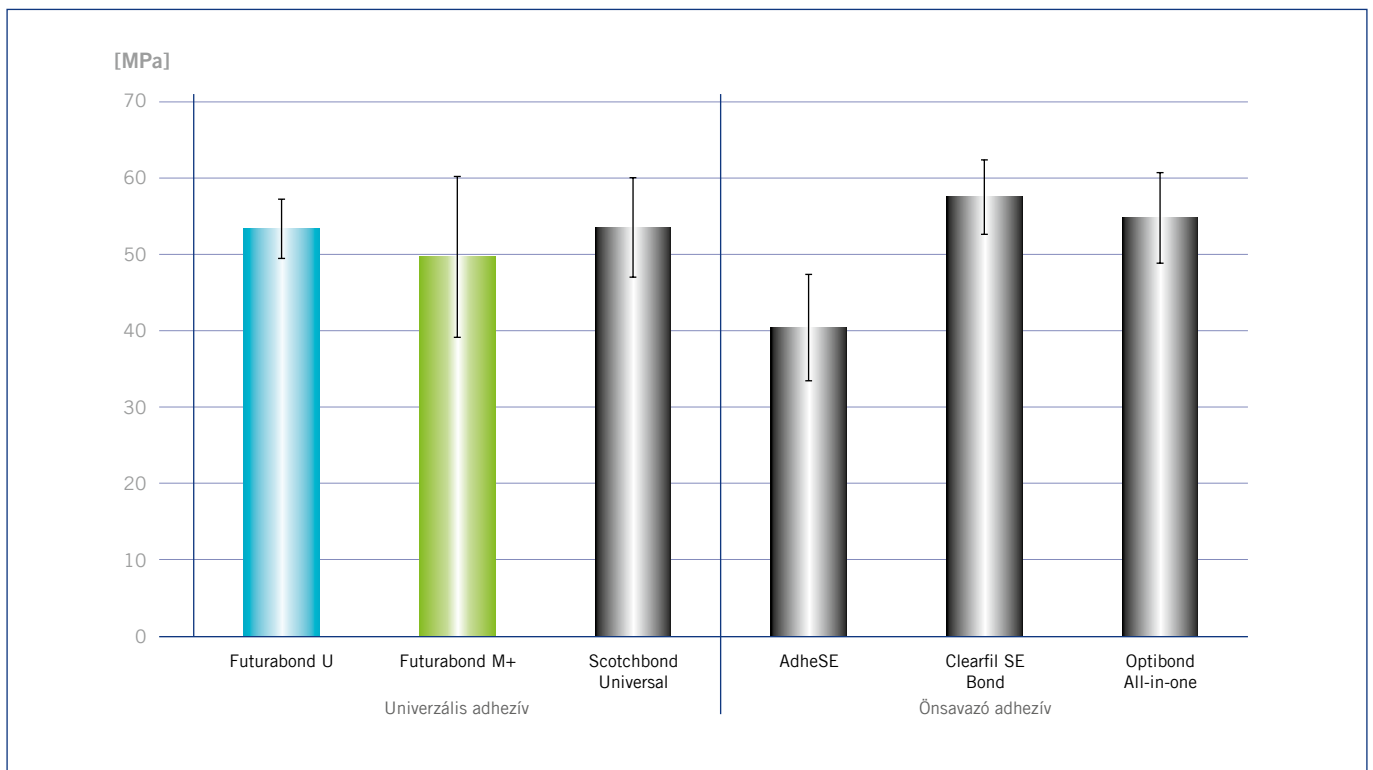
5.5. Adhézió értéke a dentinen

Mérési eljárás

Az alábbi tanulmányt Giannini és munkatársai végezték a Campinasi Szövetségi Egyetemen (Brazília).^[1] Az alábbi grafikonon szereplő ragasztó rendszereket a gyártó utasításai szerint applikálták az előkészített vizsgálati dentin mintákra, önsavazó módban. Helyreállító anyagként minden teszthez az Admira Fusion-t alkalmazták. Applikálták a megfelelő ragasztóréteget és fotopolimerizálták a gyártó utasításainak megfelelően. A próbatesteket ezután 24 órára vízbe merítették, ami után egy univerzális tesztgépen elvégezték a tapadószilárdsági teszteket.

Eredmények

Az Admira Fusion kitűnő mikro-tapadószilárdsági értékeket ért el a dentinen az összes tesztelt ragasztó rendszerrel. A tömések hosszú távú integritása és a pótlások széli záródása más tényezők mellett a fog kemény szövetének és a ragasztó anyag között létrejött adhézió erejétől függ, amit a ragasztó rendszer minősége természetesen alapvetően meghatároz. Mindazonáltal a ragasztó és a helyreállító anyag között létrejött kapcsolat is ugyanolyan fontos a pótlások hosszú távú integritása szempontjából. A mért értékek kiváló végeredményt hoztak az itt tesztelt kompatibilis ragasztóanyaggal. Univerzális kompatibilitást mutat valamennyi a piacon elérhető fő ragasztó rendszerrel függetlenül attól, hogy azok önsavazó, teljes savazásos, vagy univerzális ragasztó rendszerek.

Az Admira Fusion különböző ragasztókkal a dentinen elért mikro-tapadószilárdsági értékei [MPa], (Giannini 2015).

Irodalom

[1] Giannini et al., 2015.

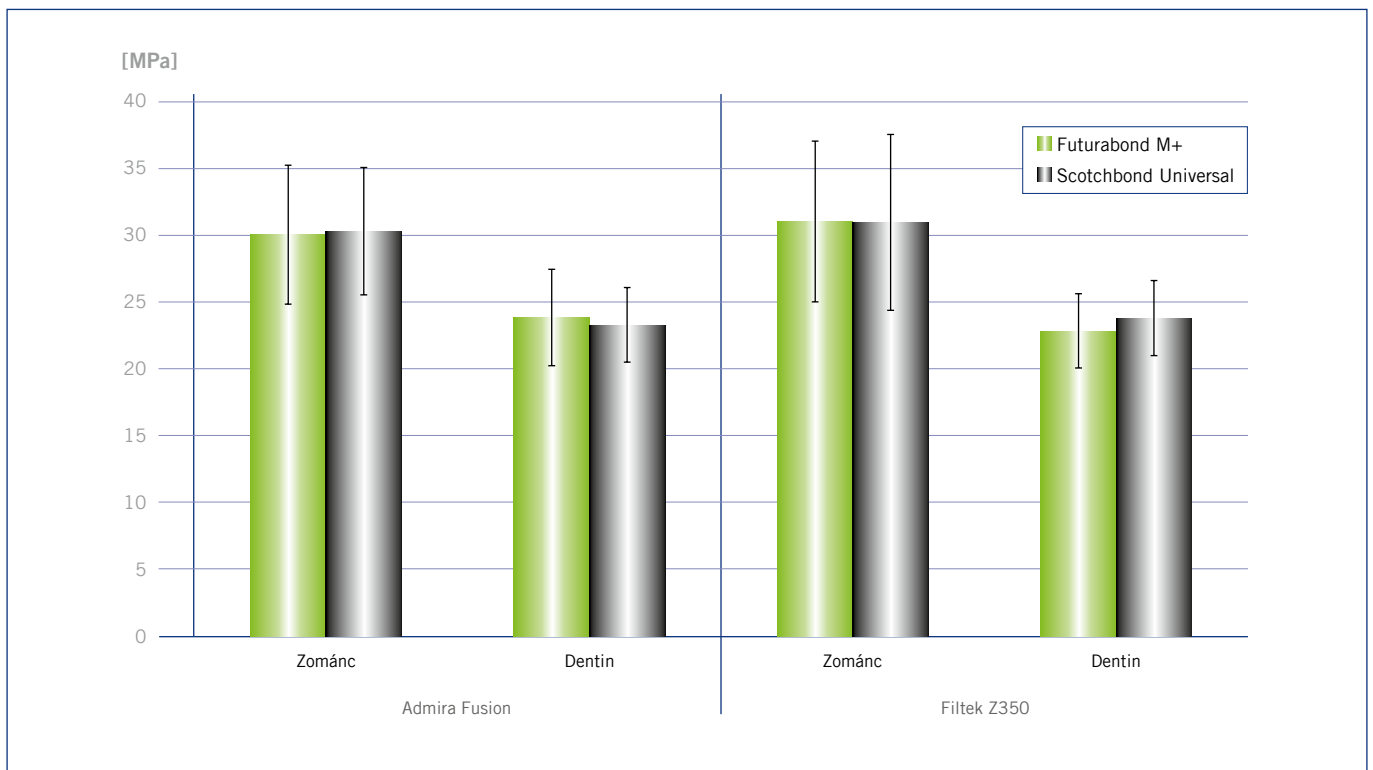
5.6. Adhézió értéke a zománcon és a dentinen

Mérési eljárás^[1]

A vizsgálat a São José dos Campos Egyetemen (Brazília) Prof. Torres felügyelete alatt zajlott. A megfelelő tárolást követően a 80 frissen kitermelt, megtisztított és előkészített szarvasmarha fogat két csoportra osztottuk (n = 40) (zománc és dentin) és különböző képpen preparáltuk. A vizsgálati mintákat beágyaztuk egy akril gyanta mátrixba és két alcsoportra osztottuk (n = 20), az egyes kompozit tömőanyagok és ragasztó rendszerek szerint (Futurabond M+ (VOCO) illetőleg Scotchbond Universal(3M ESPE)). Mindegyik univerzális ragasztó rendszert önsavazó módban alkalmaztuk a gyártó használati utasításait betartva. A tömőanyagokat (Admira Fusion (VOCO) vagy Filtek Z 350 (3M ESPE)) 2 mm-es rétegben applikáltuk a teszt darabra egy szilikon matrica segítségével és fotopolimerizáltuk 20 másodpercig. Miután a matricát eltávolítottuk, a tömböt további 20 másodpercig ismét fotopolimerizáltuk. A tapadószilárdság méréseket egy univerzális tesztgéppel (DL200MF, EMIC) végeztük.

Eredmények

A grafikonon ábrázolt tapadószilárdsági értékek nem különböznek jelentősen akár a vizsgált tömőanyagokat, akár a ragasztó rendszereket tekintjük. Az alkalmazott univerzális ragasztók egyaránt kiváló tapadási értéket produkáltak akár az Admira Fusion ORMOCER® alapú helyreállító anyaggal, akár a metakrilátalapú Filtek Z350 tömőanyaggal kombináltuk.

Tapadószilárdság értékek [MPa] az Admira Fusion és a Filtek Z 350 zománcon és dentinen különböző ragasztókkal (Torres 2015).

Irodalom

[1] Torres et al., 2015.

6. Az Admira® Fusion felszínére vonatkozó fizikai paraméterek

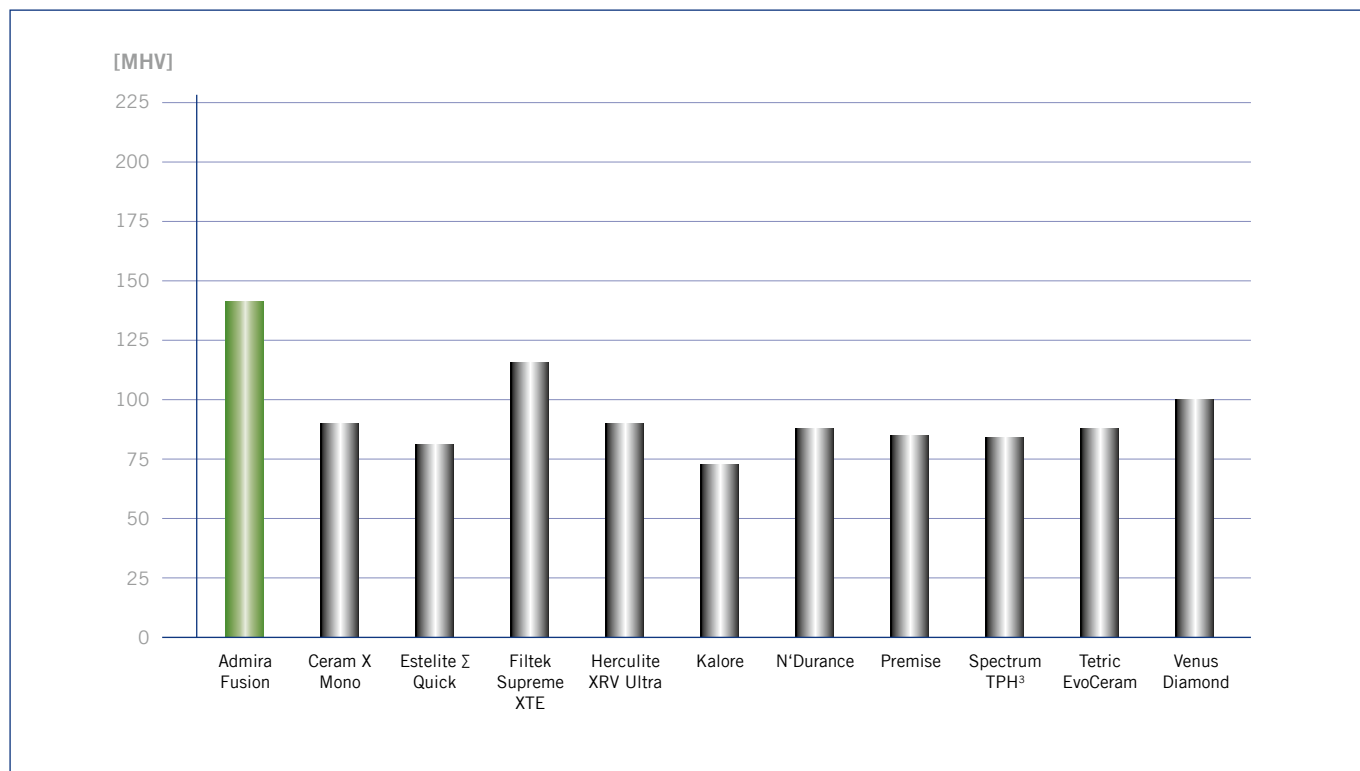
6.1. Felületi keménység

Mérési eljárás

Az Admira Fusion felületi keménységét a Rostocki Egyetem mikrokeménység (Vickers) mérési tanulmányával határoztuk meg a 2 × 2 mm-es fényre kötő vizsgálati minták mérésével.^[1] Először is, a felületet csiszolópapírral kezeltük. Aztán a szabványosított gyémánt prizmával nyomást gyakoroltunk a próbadarabra 1 N erővel és egy penetrációt 0,2 N / másodperc sebességgel. Miután letelt az 5 másodperc behatolási idő, a gyémánt nyomótestet eltávolítottuk, és a vizsgálati minta felszínébe mart nyomatot megmértük. A Vickers felületi keménység a felszínbe mart nyomat méretei alapján kerül kiszámításra.

Eredmények

Az Admira Fusion-ról kiderült ebben a tesztben, hogy nagyon magas felületi keménységgel rendelkezik 141 MPa. Ez a magas érték, hosszú távú felületi kopás ellenállást és nagy fokú méretstabilitást ígér a rágófelszínen.

A különböző kompozit anyagok felületi keménysége [MHV], (Behrend 2014).

Irodalom

[1] Behrend, 2014.

7. Fizikai paraméterek: az Admira Fusion viselkedése vizes környezetben

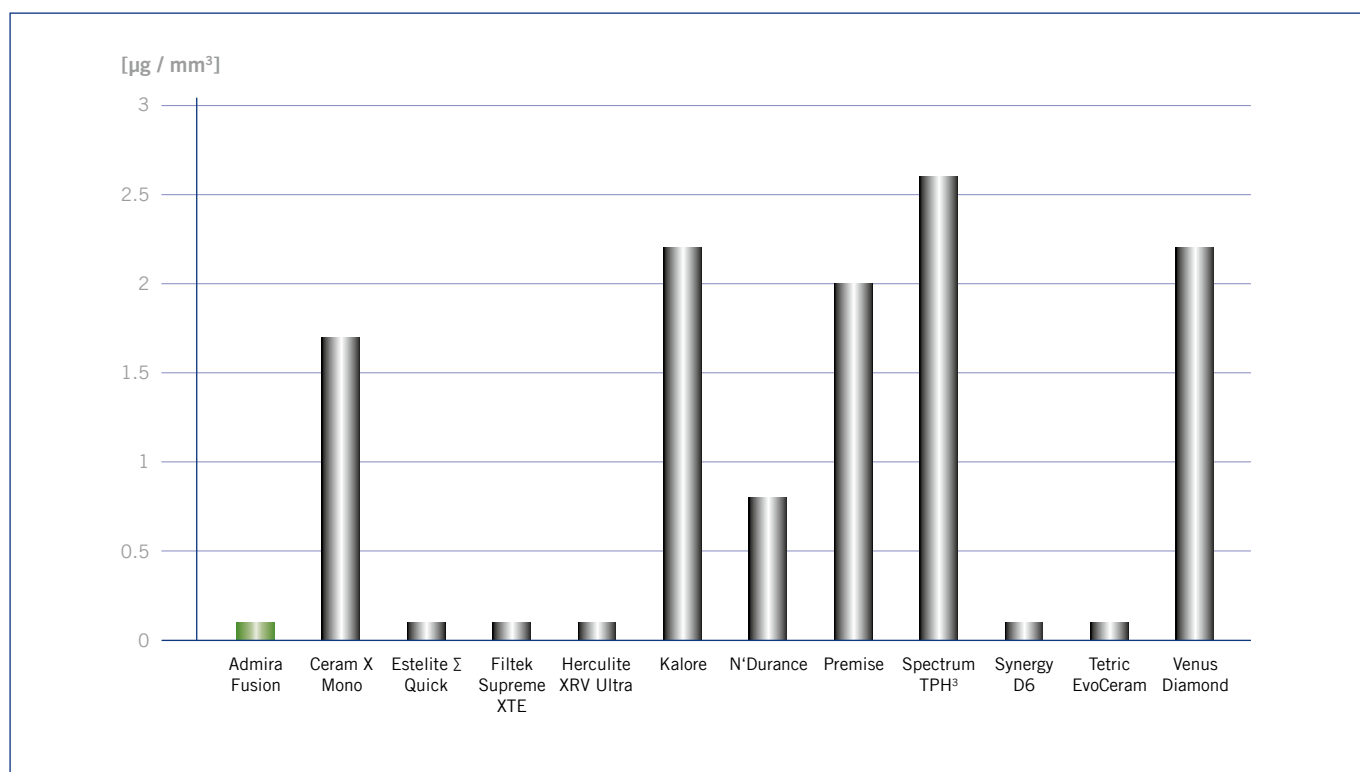
7.1. Vízoldékonyság

Mérési eljárás

Az Admira Fusion vízoldékonyságát az ISO 4049 szabvány szerint határoztuk meg.^[1] A fényre kötő próbatestek átmérője $15,0 \pm 0,1$ mm, a magassága $1,0 \pm 0,1$ mm-es volt. A kiindulási súly meghatározása után, a vizsgálati mintákat 7 napig 37°C -os vízben tároltuk. Ennek letelte után a mintát kivettük, vízzel leöblítettük, és szárazra töröltük, amíg a felület teljesen meg nem száradt. Miután a 37°C hőmérsékleten vákuumban tároltuk, ismét megmértük a tömegét és összehasonlítottuk a kiindulási súllyal, hogy kiszámítsuk a vízoldékonyságot. Az ISO 4049-es szabvány a vízoldékonyság felső határát $7,5 \mu\text{g} / \text{mm}^3$ -ben határozza meg.

Eredmények

Az Admira Fusion kiemelkedik a rendkívül alacsony oldhatóságával $<0,1 \mu\text{g} / \text{mm}^3$. A kimosódás okozta hosszú távú destabilizálódás a helyreállítás élettartama alatt ezért nagyon valószínűtlen.

A különböző kompozit anyagok vízoldékonysága [$\mu\text{g} / \text{mm}^3$], (VOCO 2014).

Irodalom

[1] ISO 4049, Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

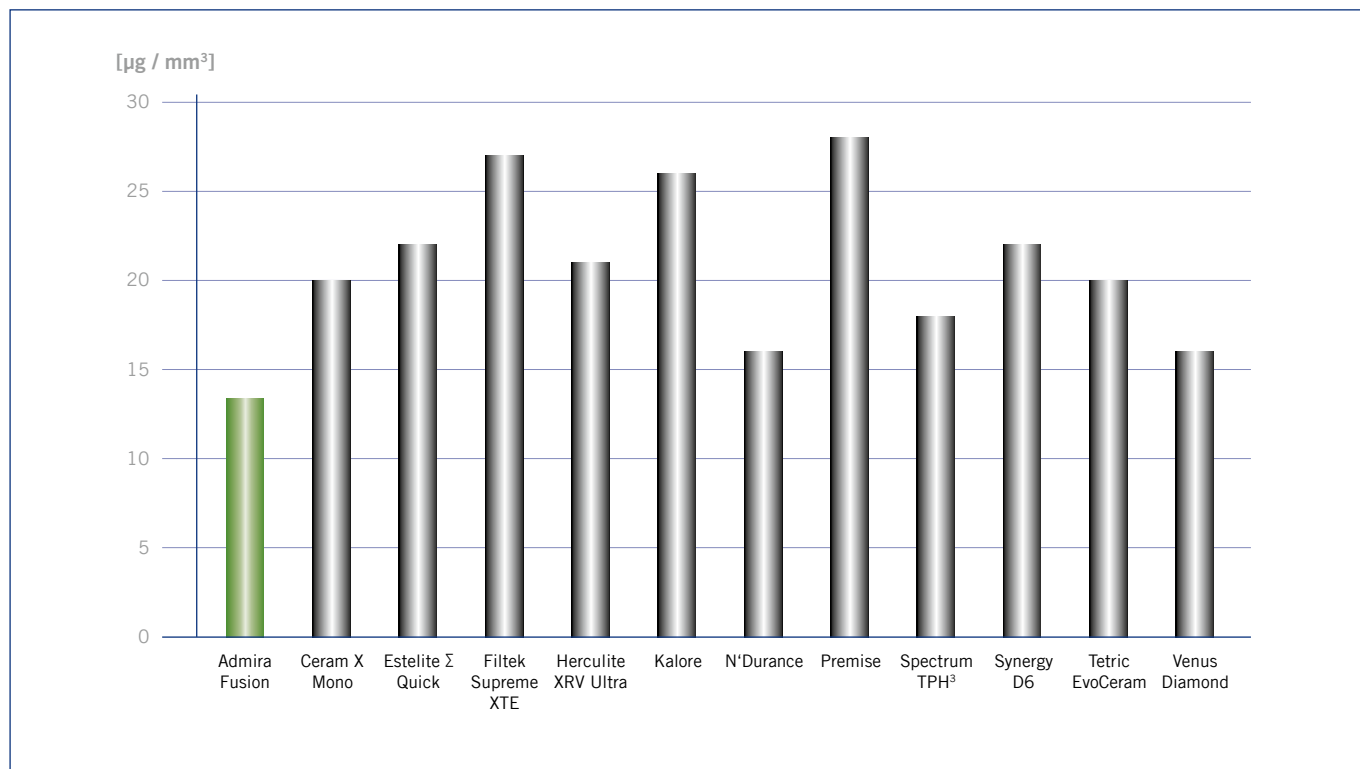
7.2. Vízfelvétel

Mérési eljárás

Az Admira Fusion vízfelvételét az ISO 4049 szabvány szerint határoztuk meg.^[1] A fényre kötő próbatestek átmérője $15,0 \pm 0,1$ mm, a magassága $1,0 \pm 0,1$ mm-es volt. A kiindulási súly meghatározása után, a vizsgálati mintákat 7 napig 37 °C-os vízben tároltuk. Ennek letelte után a mintát kivettük, vízzel leöblítettük, és szárazra töröltük, amíg a felület teljesen meg nem száradt. A vizsgálati mintákat 15 másodpercig ráztuk a levegőn és lemértük 1 perccel azután, hogy eltávolítottuk a vízből. Ezt az értéket használtuk a vízfelvétel meghatározásához. Az ISO 4049-es szabvány a vízfelvétel maximumát $40 \mu\text{g} / \text{mm}^3$ -ben határozza meg.

Eredmények

A vízfvételi értékek összehasonlítása feltárja, hogy az Admira Fusion az egyik legalacsonyabb értéket produkálta az itt tesztelt helyreállító anyagok között, mindössze $13,4 \mu\text{g} / \text{mm}^3$. Ez az alacsony vízfvételi szint jelzi a helyreállítás alacsony duzzadási hajlandóságát, a hosszú távú integritását és színstabilitását.

A vizsgált restaurációs anyagok vízfvétele [$\mu\text{g} / \text{mm}^3$], (VOCO 2014).

Irodalom

[1] ISO 4049, Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

8. Az Admira® Fusion kezelhetősége

8.1. Fotopolimerizációs idő

Az Admira Fusion fotoiniciátora a kámforकिनon, amelyet aktiválni lehet a kereskedelmi forgalomban kapható összes fotopolimerizációs készülékkel. A következő polimerizálási időket kell alkalmazni, az opacitás, az egyes színárnyalatok és a lámpa fényerejének függvényében:

LED és halogén lámpák minimum 500 mW / cm² fényerővel

20 s: A1, A2, A3, A3.5, A4, B1, B2, B3, C2, D3, BL, Incisal, GA3.25

40 s: OA1, OA2, OA3, OA3.5, GA5

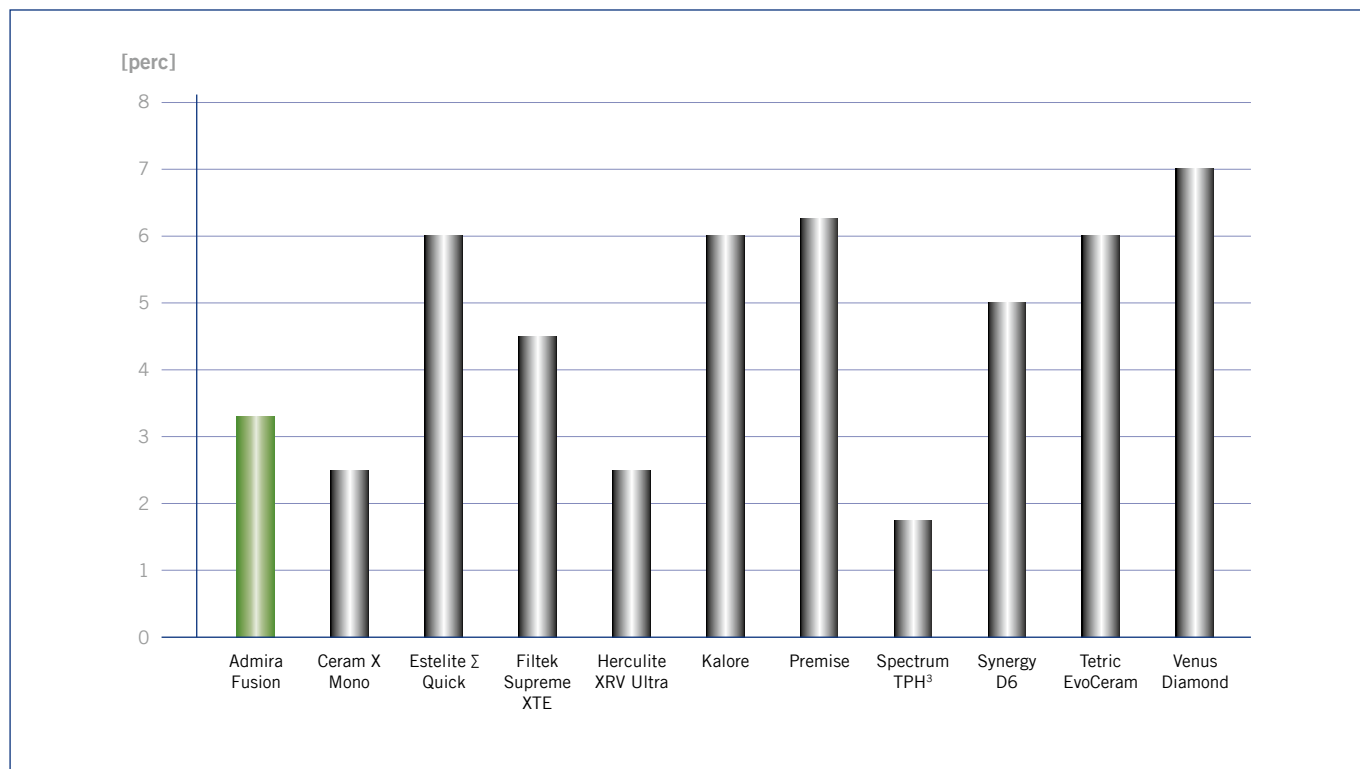
8.2. A környezeti fényvel szembeni ellenállás

Mérési eljárás

A természetes fényvel vagy a környezeti fényvel szembeni ellenállást az ISO 4049 szabvánnyal összhangban határoztuk meg.^[1] Mintegy 30 mg súlyú kis tömőanyag golyókat tettünk ki meghatározott szintű környezeti fénynek (8000 ± 1000 lux). 5 másodperces időközönként egy-egy labdát préseltünk vékony réteggé két üveglap között. Amint az összenyomott anyagon repedések vagy inhomogenitás jelent meg, onnantól úgy tekintettük, hogy már nem áll ellen a környezeti fénynek.

Eredmények

Az, hogy az Admira Fusion 3 perc és 20 másodpercig ellenáll a természetes fénynek, lehetővé teszi a felhasználó számára, hogy összhangban a standard klinikai gyakorlattal a helyére applikálja az anyagot.

A különböző tömőanyagok környezeti fényvel szembeni ellenállása [perc], (VOCO 2014).

Irodalom

[1] ISO 4049, Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

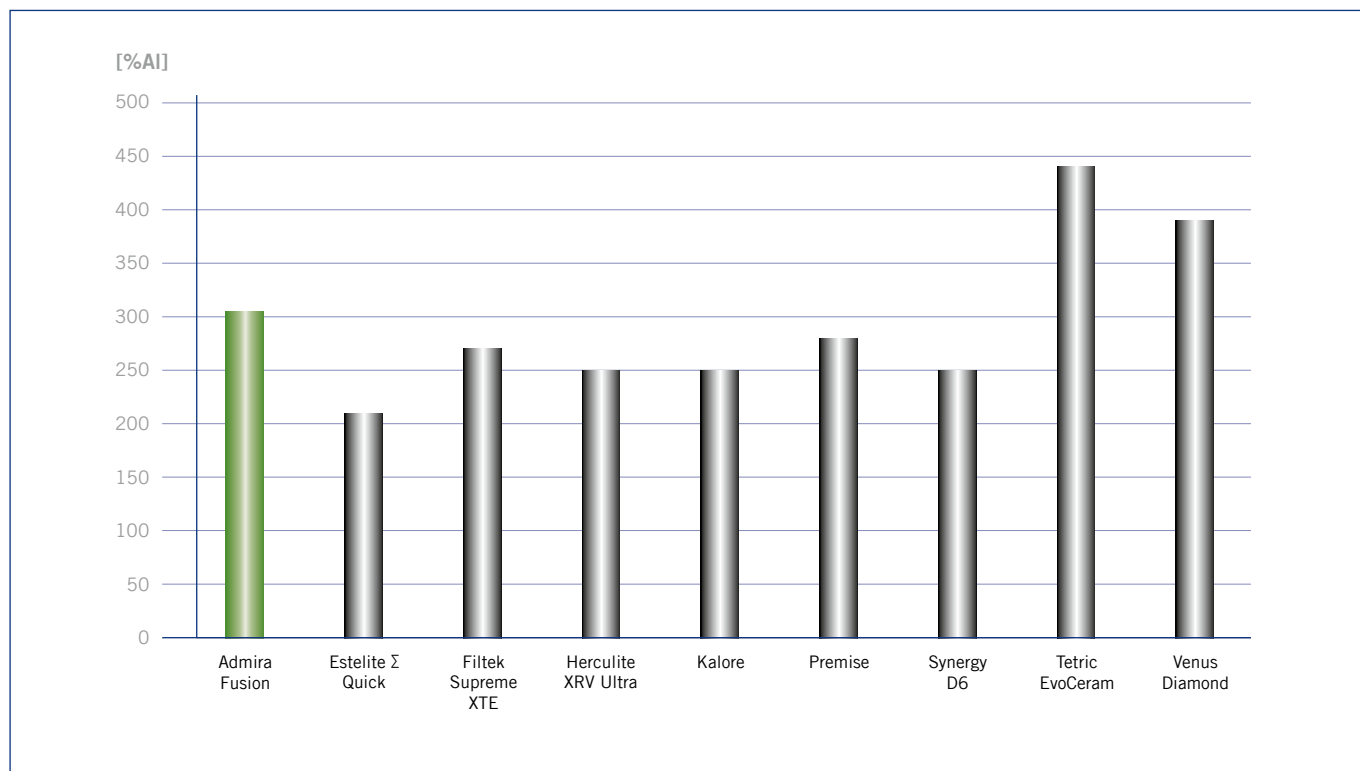
8.3. Radiopacitás

Mérési eljárás

A radiopacitás megállapításához 15 mm átmérőjű és 2 mm magasságú tesztmintákat állítottak elő, majd röntgensugárzásnak tettük ki őket (7 mA, 60 kV, 0,04 s). Összehasonlítás céljából lépcsősor formájú alumínium testet alkalmaztunk. A mérésekhez az alumínium lépcsőfokok magasságának és a tesztminták vastagságának 0,01 mm pontossággal kell meg egyezniük. A szürke értékeket szintén meghatároztuk mindkét esetben. Ezeket az értékeket használtuk ezután a radiopacitás kiszámításához lineáris regresszió módszerével, és nagyságát alumíniummal ekvivalens-ben adtuk meg.^[1]

Eredmények

Az Admira Fusion radiopacitása 305 %Al. Ez garantálja még a vékony rétegek kiváló láthatóságát is a röntgenterképeken, amely segíti az orvost a dokumentációban.

A helyreállító anyagok radiopacitása, értékek [%Al], (VOCO 2014).

Irodalom

[1] ISO 4049, Nemzetközi Szabványügyi Szervezet.

9. Klinikai tanulmány

9.1. Klinikai eredmények: II. osztályú restauráció 6 hónap után

Cél

A 24 hónapos vizsgálat a nanohibrid ORMOCER® Admira Fusion (VOCO) vagy a nanohibrid kompozit GrandioSO (VOCO) tömőanyagokkal készült II. osztályú helyreállítások értékelését mutatja be.^[1]

Vizsgálati terv

Összesen 30 beteg került kiválasztásra, akiknek mind II. osztályú restauráció készült Admira Fusion és II. osztályú restauráció GrandioSO tömőanyagokkal. A nagyon mély üregeket egyrészt kalcium-hidroxid cementtel töltöttük fel, (Dycal, Dentsply), majd egy vékony réteg hagyományos üvegeionomer cementtel. A mély üregek hagyományos üvegeionomerrel kerültek alábélelésre. Minden esetben Futurabond M + ragasztót használtunk önsavazó módban összhangban a használati utasításokkal. A tömőanyagok az inkrementális technika szerint, lépésekben kerültek applikálásra a II. osztályú üregekbe, és a gyártó utasításai szerint lettek fotopolimerizálva. A helyreállítások klinikai vizsgálatát két független szakértő végezte. A Hickel által közzétett FDI kritériumok értékelési szempontjait használták.^{[2][3]} A választott értékelési intervallumok a következők voltak: kezdeti (7 nap után), 6 hónap után, 12 hónap és 24 hónap után.

Emlékeztető áttekintés

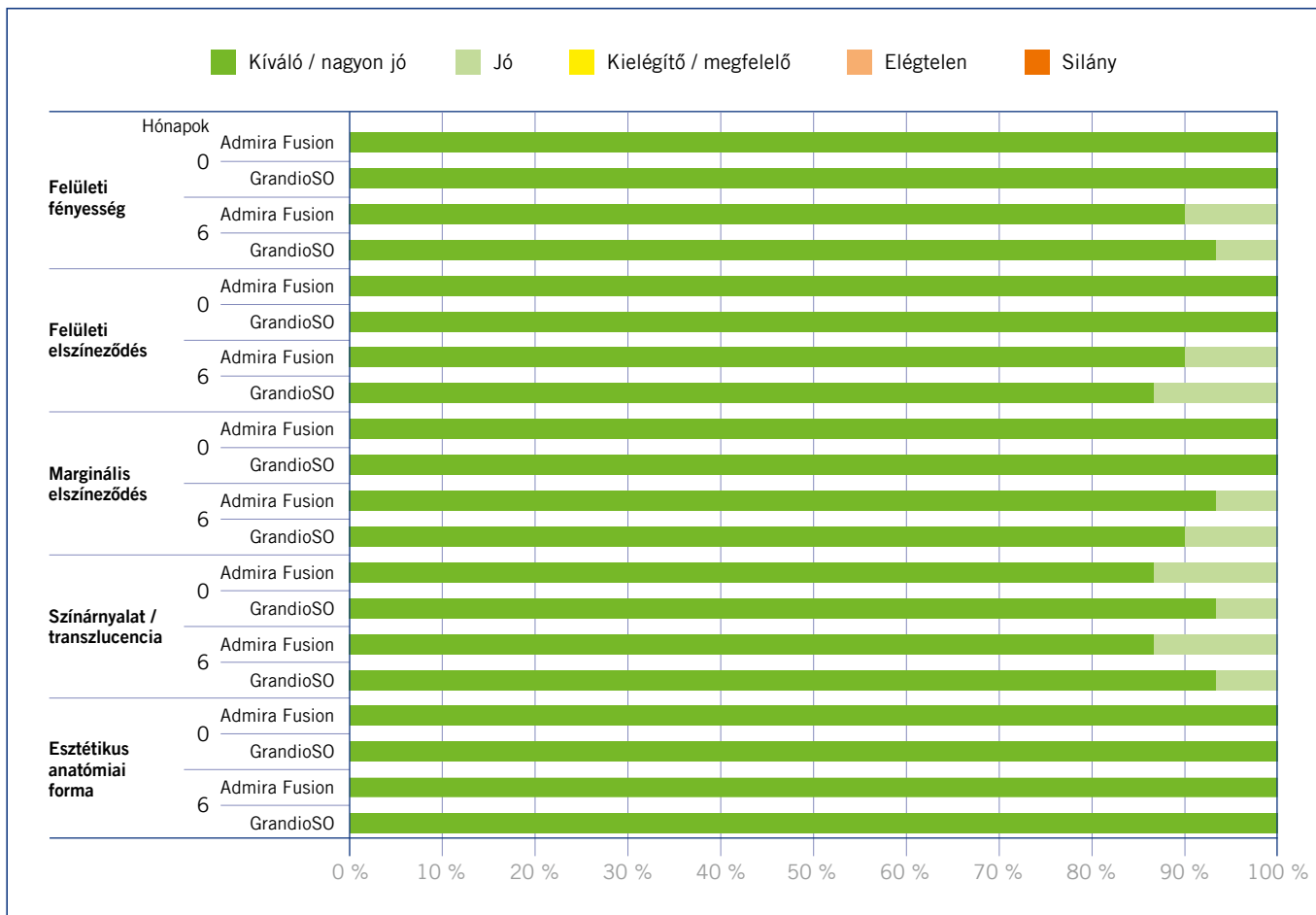
A helyreállító anyag	Az értékelt pótlások száma	
	Kiindulás	6 hónap
Admira Fusion	30	30
GrandioSO	30	30
Pótlások összesen	60	60

Eredmények

Az első visszahívás (6 hónap) után gyűjtött részeredmények meggyőzően kedvező képet mutatnak az Admira Fusion-ról és a GrandioSO-ról. Az 1 - 3 táblázatok mutatják az egyedi értékelést az esztétikai, funkcionális és biológiai kritériumok alapján. Mindkét tömőanyag eredményesen szerepelt, kiváló Eredményeket értek el, amely nagyrészt a speciális kémiai összetételnek köszönhető.

Irodalom

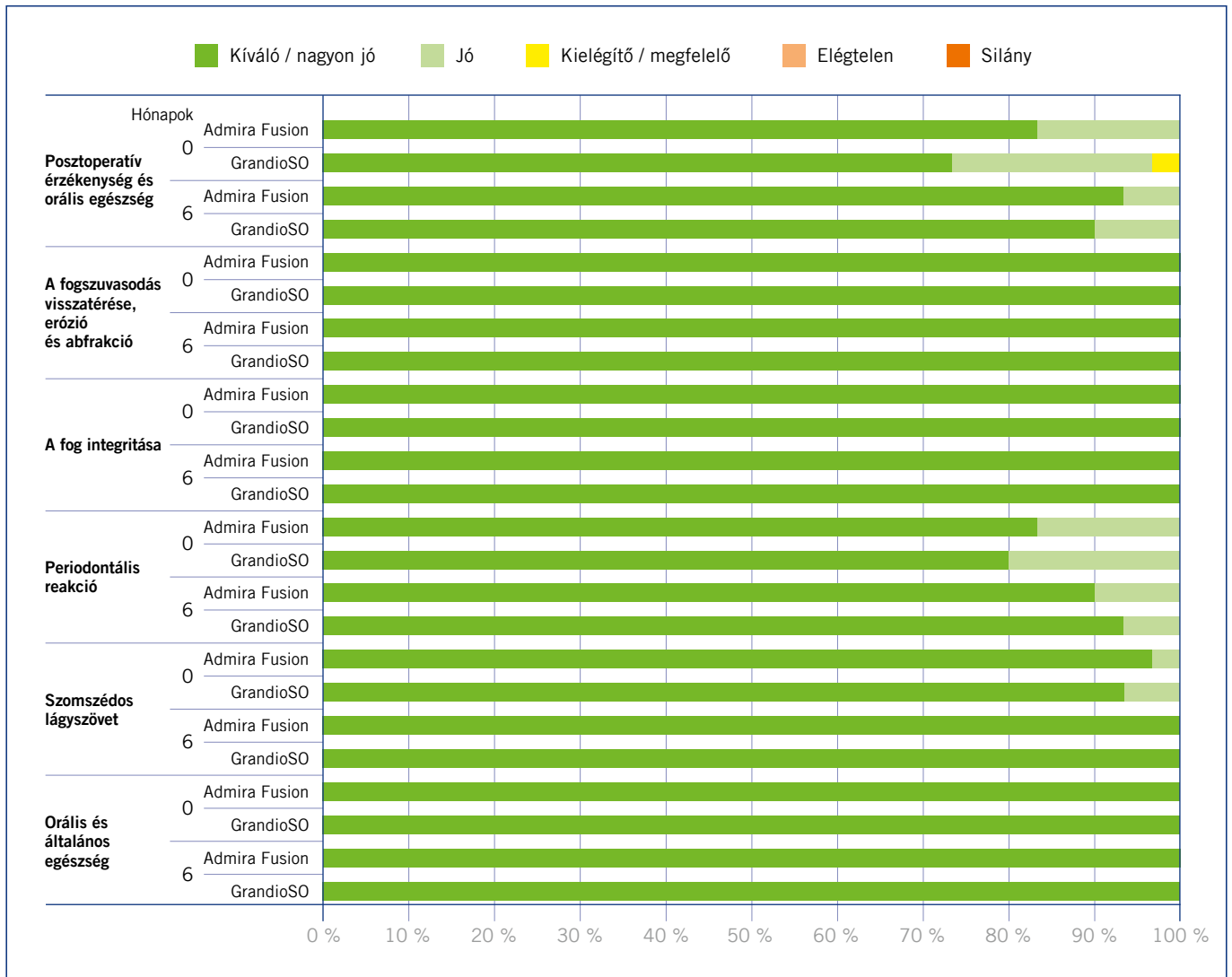
- [1] Torres et al., 2015.
 [2] Hickel et al., 2007.
 [3] Hickel et al., 2010.

Eszztétikai paraméterek

Funkcionális paraméterek

Biológiai paraméterek

10. Irodalomjegyzék

- Behrend et al., University of Rostock, Germany, Report to VOCO 2014.
- DIN EN ISO 4049:2010-03(D).
- DIN EN ISO 9917:2010-08(D).
- DIN EN ISO 10993-5.
- Giannini et al., University of Campina, Brasil, Report to VOCO, 2015.
- Hickel R, Peschke A, Tyas M, Mjor I, Bayne S, Peters M, et al. FDI World Dental Federation: clinical criteria for the evaluation of direct and indirect restorations-update and clinical examples. *Clin Oral Investig* **2010**, *14*(4): 349 - 66.
- Hickel R, Roulet JF, Bayne S, Heintze SD, Mjor IA, Peters M, et al. Recommendations for conducting controlled clinical studies of dental restorative materials. *Clin Oral Investig* **2007**, *11*(1): 5 - 33.
- Ilie N: Messmethoden zur Charakterisierung von Compositefüllungswerkstoffen, Dissertation, Ludwig-Maximilian University, Munich, Germany, 2004.
- Jameson MW, Hood JAA, Tidmarsh BG: The effects of dehydration and rehydration on some mechanical properties of human dentine, *J Biomech* **1993**, *26*: 1055 - 1065.
- Kim SH, Watts DC: Polymerization shrinkage-strain kinetics of temporary crown and bridge materials, *Dent Mater* **2004**, *20*: 88 - 95.
- Leyhausen et al., Medical school Hanover, Germany, Report to VOCO, 2015.
- Leyhausen G, Abtahi M, Karbakhsch M, Sapotnick A, Geurtsen W: Biocompatibility of various light-curing and one conventional glass-ionomer cement, *Biomaterials* **1998**, *19*: 559 - 564.
- Torres CRG, Clinical evaluation of class II pure ORMOCER and methacrylate composite restorations, University of São José dos Campos, Brasil, Report to VOCO, 2015.
- Torres et al., University of São José dos Campos, Brasil, Report to VOCO, 2015.
- Watts DC, Cash AJ: Determination of polymerization shrinkage kinetics in visible-light-cured materials: methods and development, *Dent Mater* **1991**, *7*: 281 - 287.
- Watts DC, Marouf AS: Optical specimen geometry in bonded-disk shrinkage-strain measurements on light-cured biomaterials, *Dent Mater* **2000**, *16*: 447 - 451.
- Watts DC, Satterthwaite JD: Axial shrinkage-stress depends upon C-factor and composite mass, *Dent Mater* **2008**, *24*: 1 - 8.
- Watts DC, Marouf AS, Al-Hindi AM: Photo-polymerization shrinkage-stress kinetics in resin-composites: methods development, *Dent Mater* **2003**, *19*: 1 - 11.
- Watts DC, Silikas N, Edge strength of resin-composite margins, *Dent Mater* **2008**, *24*: 129 - 133.
- Watts DC, Silikas N, University of Manchester, UK, Report to VOCO, 2014.
- Wolter, Fraunhofer ISC, Würzburg, Germany, Report to VOCO, 2014.
- Xu HC, Liu WY, Wang T: Measurement of thermal expansion coefficient of human teeth, *Aust Dent J.* **1989**, *34*: 530 - 535.

VOCO GmbH
Anton-Flettner-Straße 1-3
27472 Cuxhaven
Németország

Tel.: +49 (0) 4721-719-0
Fax: +49 (0) 4721-719-140

info@voco.com
www.voco.com